

AZONOSÍTÁS

 ...amint az Igét olvassuk. Emlékezve, hogy ezután a szolgálat után ezen a délutánon, valószínűleg ti visszamentek a ti gyülekezeteitekbe, az esti szolgálatra. Megpróbállak korán elengedni, úgy hogy ti el tudtok menni.

² Hallgassátok. Ha én ebben a városban lennék, körülötte, ezekhez a gyülekezetekhez járnék ide—ide itt. Én igazán tenném. Nem mondom ezt... Ők nem mondták nekem hogy én ezt mondjam. Van itt néhány remek ember, igazi testvérek. És azután mindnyájan közületek akik elfogadták Krisztust, ha nekik nincs meg a ti nevetek, miért nem kerestek fel őket, a Keresztény keresztségért, és hagyjátok hogy a Szent Szellem keresztségéhez vezessenek titeket.

³ Ha nektek nincs egy gyülekezetetek, nektek muszály; látjátok, szellemileg megfogtok halni, egyszerűen el fogtok fogyni. És ha nektek nincs gyülekezetetek, miért nem mentek és beszéltek velük, ők örülnének nektek segíteni. Ők—ők—ők testvérek Krisztusban, és, ők, ők örömmel segítenének. Nem úgy van testvérek? [A lelkészek mondják, “Úgy van.”—Szerk.] Egyszerűen nagyon örülnek nektek segíteni, és segíteni titeket tovább, megtenni mindent amit ők értetek tehetnek. Jó, hűséges ember, valaki aki örködni fog a ti lelketek felett és gondoskodik rólatok. Tegyétek azt meg.

⁴ És ha elfogadtátok Krisztust, és nekik nincs meg a ti nevetek, valahol a székben ti egyszerűen elfogadtátok Őt, miért nem mentek hogy beszéljete velük a keresztségről most, és a Szent Szellem keresztségéről. Tegyétek meg azt most. Isten áldjon meg titeket.

⁵ Akarunk olvasni, ezen a délutánon, a Fillipiek könyvéből, a Fillippiek 2. részét. És én az 5. verssel akarom kezdeni.

Az az ész legyen bennetek, mely volt Krisztus Jézusban is:

Aki Isten formájában lévén, nem tekintette zsákmánynak hogy Istennel egyenlő legyen:

Hanem Önmagát megüresítette, és szolgai formát vett fel, ember képmására lett téve:

Olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lett halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Annakokáért az Isten is felmagasztalta őt, és adott neki oly nevet amely minden név fölött való:

Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké, . . . föld alatt valóké:

És minden nyelv vallja, hogy Jézus a Krisztus az Úr az Atya Isten dicsóságére.

Hajtsuk meg a fejünket egy pillanatra.

⁶ Urunk, mi Tehozzád közeledünk most a Szent Névben amely—amely a Mennynek Neve, és amelyről a földön minden család nevezve van. És Ő azt mondta nekünk amikor itt volt, “Bármint kértek az Atyától az Én Nevemben, Én megfogom adni azt.” Mi csak egyszerű emberek vagyunk, Urunk, de mi azt igazságnak hisszük. Hiszük azt hogy amit kérünk megkapjuk, mert ha a mi—a mi lekünk nem kárhoztat minket, ha nekünk nincs semmi rossz érzésünk arról amit tettünk, hogy téves, akkor nekünk meg van ez a bizodalunk, hogy Isten meg fog hallgatni minket. Tehát mi irgalomért könyörgünk ezen a délutánon, mindannyiunkért.

⁷ És most kérlek, hogy Te add meg ennek a várakozó hallgatóságnak, most, minden személy gyógyulását amely az Isteni Jelenlétben van. Hadd legyen ez az egyik a legnagyobb gyógyítási szolgálatok közül mely volt nekünk valaha. Hadd hogy valami történjen, Urunk. Mi nem tudjuk hogy hogyan fog az megtörténni, vagy mi mást lehetne tenni, de imádkozunk hogy a Szent Szellemnek legyen meg a kiemelkedő helye ezen a délutánon, hatoljon be minden szívbe és minden értelembé. Úgy amint éppen olvastuk, “Az az ész legyen bennetek mely Krisztusban volt.” Imádkozom, Istenem, hogy amint látjuk azt hogy az egész lénynek az ész az irányító tornya, mely minket irányít, és az az értelem mely volt Krisztusban, hadd legyen mibennünk ezen a délutánon. És Ő mindig hitte az Igét. És most legyen az Ő Jelenlétének egy nagy kiáradása mirajtunk.

⁸ És imádkozom ezekért a lelkészekért, Uram, melyek ebben a találkozóban együttműködtek, hogy mindegyikük gyülekezete nagy szellemi és anyagi haszonban részesüljön, az ő állásfoglalásukért, próbálva hozni az ő népüknek az Evangéliumot, minden igaz módban ahogy ők tudják azt, Az prédikálva van. És imádkozom, Atyám, hogy Te áldd meg őket. És az emberek becsüljék meg őket, tudva hogy—hogy ők azt az ő érdekükért teszik és az Evangélium érdekéért; hogy ők cserében, segítsenek és tegyék az ő vállalkat a kerékhez, és taszítsanak azért az Ügvért melyet mi próbálunk előrehozni a földön, az Úr Jézusért.

⁹ Most, Atyám, imádkozunk hogy Te vedd az Igéket amint olvastuk azokat, és Te vagy a Te Sajátmagad magyarázója, így mi imádkozunk, hogy Te magyarázd Azt meg a mi szíveinknek ma. És mikor eltávozzunk, ma, mondjuk úgy mint ahogy azok akik jöttek Emmausból, “Nem égett a mi szívünk mibennünk, amint Ő beszélt nekünk az úton?”

¹⁰ Áldd meg őket, Istenem, mindezeket az újjonnanszületett csecsemőket melyek most jöttek Hozzád. Imádkozom, az ő

gyengéd kis módjukon, hogy legyenek táplálva az Evangélium őszinte tejével, hogy belenőjenek a Krisztus nagy termetébe, hogy az Ő szószólói és szolgálói legyenek, hogy szolgálják Őt ebben a nagy lealkonyuló korban melyben mi élünk most, az esti Fényekben. Add ezt meg Atyánk. Mi Jézus Nevében kérjük ezt. Ámen.

Leülhettek.

¹¹ [Egy testvérnő más nyelven beszél. Egy testvér ad egy magyarázatot—Szerk.] Ámen. Ámen. Én azt gondolom, hogy az üzenet azért adatott, hogy megvígasztalja a szenteket, és felmagasztalja. . . buzdítsa a fiatal megtérteket közelebb jönni Istenhez és tovább folytatni a Hitben. Adjunk hálát az Istennek.

¹² Most én ezt a témát akarom venni egy kis ideig. Nekünk van, nem tudunk csak egy kis ideig beszélni, mert körülbelül ötszáz imajegyet adtunk ki, és mindannyiukért kell imádkozni.

¹³ Tehát én most teszem ezt hogy tudjak segíteni. Kíváncsi vagyok, hogy vajon az én hangomnak van-e visszhangja. Hallotok engem hátul, rendben, jól? Én úgy hallom mintha ide visszhangozna. És a múlt este, az oltárhoz híváskor, azt gondoltam hogy lehet az az oka, hogy az emberek nem értették, hogy annak egy visszhangzása van.

¹⁴ Most én ezt a témát akarom venni ezen a délutánon: *Azonosítás.*

¹⁵ Most, bárki, mi olyan napokban élünk amikor a személyazonosítás meg van követelve. Nem tudtok, hacsak nem vagytok ismerve egy banktól, nem tudjátok beváltani a ti csekketeket kivéve ha van nektek valami amivel igazoljátok magatokat.

¹⁶ Én tudom, az én feleségem, ő nem tud beváltani egy csekket. Mégis, amikor megkapjuk a csekkünket, mi betesszük a bankba. De ő nem válthatja azt be, mert ő nem vezet járművet, neki nincs társadalmi biztonsági száma vagy valami amivel azonosíthatja önmagát, így azért ez nehéz dolog az ő számára egy csekk beváltása. Nektek kell hogy legyen valami hivatalos személyazonosításotok, és én gondolom hogy éppen ez az idő az amelyben élünk mi.

¹⁷ Ha megfigyelitek, ha elmentek egy bizonyos felekezeti gyülekezetbe, mint a Metodistába, Presbiteriánusba, Lutheránusba, vagy bármelyikbe, nektek kell hogy legyen valami amivel igazoljátok magatokat ha beszélni fogtok. Nektek kell legyen egy személyi okmányotok, vagy egy kártya, vagy egy tagsági kártya, vagy valami magatokat igazolni, hogy ők tudják hogy honnan jöttetek és mit fogtok annál az emelvénynél mondani. Kell hogy igazolva legyetek. És—és ez azonosító korszak.

18 Most minden ami a természetben történik az csak egy típusa annak ami a szellemiben folyik. Mi szintén, a Keresztény Gyülekezet Önmaga, amely nem valamiféle felekezetből van, hanem egy Természetből. Ez Krisztus rejtélyes Teste, és Az igazolva van, szintén. Az igazolásokat hord. Jézus igazolta Önmagát.

19 És most mi ezen a délutánon beszélni fogunk az azonosításokról, a Biblia jellemében. Mi fogunk, vagy azonosítsuk a mi jelenlegi állapotunkat, és a Biblia jellemeivel, más korszakokból.

20 Nos, mi szeretnénk néha tudni hogyan—hogyan néznénk ki ha megpróbálnánk a tükörbe belenézni és meglátni hogyan is nézünk ki. Ez egy kis történetre emlékeztet engem amit hallottam egyszer, egy családról amely még valamikor Kentucky-ban élt, ahonnan származom én, messze a hegyvidékben ahol van . . .

21 Nos, az én nagymamám százöt évig élt, és ő soha nem látott többet mint egy autót, és azt megpróbálva felvinni egy öreg emelkedőn, fel oda ahová az enyémet vittem fel, majdnem nyolc órába telt hat és fél kilométert megtenni; fatörzset fektetve a patakba, és dolgokat, hogy átjusson. Ő soha nem látott egy—egy—egy vonatot, vagy valami elég öregot. Amikor ő meghalt évekkkel ezelőtt, ő emlékezett Lincoln Elnök meggyilkolására, és százöt évig élt.

22 És sejtem hogy őneki soha nem volt három vagy négy pár cipője, egész életében. És mintha most is látom a kis öreg nyomokat, mint egy kis mosómedvenyomot felmenve a forráshoz, reggel virradat előtt; egy nagy öreg cédrus vödörrel, abronccsal, rézabronccsal azon, vizethozni, hogy főzzön. Az ő kicsi lábaival, egy öreg tűzhely elé ült, így, nagy repedésekkel, és azok véreztek.

23 De amikor meghalt, karjaival körülölelt engem, az én karjaimban tartottam őt és sírtam, *így* imádkozva érte. Az utolsó szavait amit hallottam tőle, hogy mondott, ezek, “Isten áldja meg a te kicsinyelkedet most és örökké.” Én csak egy fiú voltam akkor. De ő ismerte Krisztust mint az ő Megváltóját, noha nekik nem volt sok mindenük a világ javaiból.

24 Tehát ebből a történetből ez jön ki, hogy ezeknek az embereknek soha nem állt módjukban hogy egy tükörjük legyen. Nekik nem volt egy sem, és az apának csak egy darab volt egy—egy tükörből és ő fára rászögezte azt, hogy megborotválkozzon, kint. Volt nekik egy kicsi fiuk, és ő . . . ez a kis tükördarab, hát, ő soha nem volt képes fel—fel jutni oda ahol az volt, hogy megnézzé önmagát. Tehát ő a városba jött meglátogatni az anyjának egy nővérét, aki összeházasodott egy férfival aki Indianából jött, és azután ott laktak. Tehát nekik volt egy otthonuk, ők mindannyian . . .

²⁵ A régi-módi otthon szokása szerint, nekik volt egy egész tükörjük az ajtón, néha, amikor bementek a—a—a hálószobába. Nem tudom hogy vajon közületek valaki emlékszik-e azokara az öreg ajtókra, vagy sem, amelyen egy életnagyságú tükör volt tetőtől talpig az ajtón.

²⁶ Tehát a kicsifíú, érkezett az ő nagynénje házához, és körbe futkározott mint bármely kisfiú, és—és ők figyelték őt. És ő—ő elkezdett fel—felmenni a lépcsőn. És, amint ő ment, a lépcső fokánál, amikor a lépcső fokához közeledett, látni kezdett egy másik kisfiút megjelenni. És ő megállt és nézte a kisfiút. Persze, az volt. . . Integtetett neki, és az visszaintegetett. És ő közeledett és közeledett, a kis pajtást figyelve. Először is, kinyújtotta a kezét. Körülnézett. A szülei figyelték őt, mert ő ezelőtt soha nem látott tükröt. Azt mondta, “Hát, az én vagyok.”

²⁷ Így én egyszerűen kíváncsi vagyok, ma, hogy mi bele-e tudnánk nézni a Bibliába, és azt mondani, “Ez én vagyok,” amint szeretnénk megtudni hogy melyik az, a Bibliában melyik jellemre hasonlítunk. És vegyük egyszerűen ezt egy kis szöveg számára most és maradjunk ezzel egy kis ideig. És amint belenézünk az Isten Igéjébe, azonosítsuk magunkat, mert Ő másokat ad abban példaként arra amilyenek mi vagyunk. Most emlékezzetek, hogy Isten elviszi az Ő Szellemét. . . vagy elviszi az Ő emberét, de soha nem az Ő Szellemét; Sátán elviszi az ő emberét, de soha nem az ő szellemét. Tehát nézzük meg vajon mi azonosíthatjuk-e a mi jelenlegi állapotunkat most a Biblia jellemeivel. Nos, ők, a Biblia azt mondta, “Mindazok a dolgok megtörténtek, régen azokban a napokban, példaként a mi számunkra.” Ők a mi példáink.

²⁸ A mi jellemünk formálja rólunk a képmást amilyenek mi vagyunk, annak az életnek a jelleme amely bennünk van.

²⁹ Most vegyetek egy kicsiny életnek a csíráját, és ha az—ha az egy—egy madárnak a csírája, az egy madarat fog produkálni. És ha egy—egy búzának a csírája, az búzát fog produkálni. Egy kukorica csíra, kukoricát fog produkálni. Látjátok, az élet amely abban van az formálja annak a jellemét.

³⁰ Akkor mi ugyanazt a dolgot találjuk, mint a rák életénél. Látjátok, egy csíra, rák csíra, az egy rákot formál. Az egy gonosz élet. Egy daganat élete egy daganatot formál, és így tovább.

³¹ Látjátok, mi, a mi jellemeink azáltal vannak formálva ami belül van, bennünk, és a mi külsőnk csak kifejezi azt ami belül van. Amilyenek vagyunk, ahogyan járunk, nem számít hogy mit mondunk, az életünk hangosabban beszél mint a szavaink.

Ha azt mondanánk, “Én egy Istenben hívő vagyok.”

És én azt mondanám, “Nos, te hiszed az egész Bibliát?”

32 “Hát, nem tudom.” Akkor, látjátok, a ti—a ti— a ti ajkaitok, pontosan a ti. . . a ti életek hangosabban beszélne akkor mint a ti szavaitok.

33 Ha te azt mondod, “Én egy Keresztény vagyok. Én nem vagyok híve az olyan cselekedetnek. . . és én hiszek mindent amit Isten mondott, hogy Igaz.” Aztán élsz egy akármilyen fajta életet ezek után? Látjátok, a ti—a ti életek hangosabban beszél mint ahogy a ti bizonyóságotok.

34 És, tudjátok, az az egyik legnagyobb akadály, mely az Isten Gyülekezetének van. A szeszcsempész, a szerencsejátékos, azok az emberek. . . mi—mi mindannyian tudjuk hogy melyik úton haladnak, és ők, maguk is tudják. De az a fickó aki Kereszténynek vallja magát, az az asszony aki Kereszténynek vallja magát, és azután másféle életet él, az a legnagyobb megütközés ami kint a világnak van, amely—amely a külvilágban van, akárhol. Az rosszabb mint bármi amit a világ produkálni tud, az a személy aki feltehetően egy Keresztény és azután valami mást él, attól eltérőt. Hazudik, lop, csal, és olyan dolgokat tesz amit neki nem kellene tenni, az egy kétségbevonás az ő bizonyágának, amikor vesztek embereket melyek azokat a dolgokat teszik ott. És ők az ő. . . A mi jellemünk formáltatva van ott bent az az élet által amely van bennünk.

35 Most mi mondjuk, “Jézus jött hogy megmentse azt aki el volt veszve.” Ez az amit Ő tett. És most kellett lenni valaminek, hogy megmentse ezt az elveszettet, tehát annak egy más jellemnek kellett lenni mint annak aki el lett veszve. Így mi megállapítsuk azután, mikor Isten lenézett erre az Ő teremtményére, melyet Ő alkotott. . . az Ő. . . ennek a földnek jellemeire; az Ő szerető jelleme, Őmaga, volt beleformálva Jézus Krisztus Személyébe, hogy a világ Megváltójává legyen. Ő. . . Ez azért lett téve, hogy megtudja fizetni a halálért a büntetést miértünk, és hogy megváltson minket. Az bizonyára betöltötte a János 3:16-ot, látjátok, mert “Isten,” nem más személy tehette azt. Jézus nem lehetett senki más. Nem volt semmi más jellem sehol mely produkálni tudott volna olyan egy Személyt mint Jézus Krisztus, hanem csak Isten Őmaga.

36 Most nem volt semmi a Mennyben, amely megtehetette volna azt. Tudjátok, János belenézett a—a Könyvbe ott, a Bibliába, azt találjuk hogy ő látta hogy nem volt senki a földön aki méltó lenne venni a Könyvet, a Megváltás Könyvét, és nem volt senki méltó a Mennyben. Senki aki a föld alatt volt, vagy bárhol, nem volt képes vagy méltó hogy vegye a Könyvet, megnyitni a Pecséteket, vagy még csak Arra rá nézni se. És ő sírt, mert ebben a Könyvben volt a Megváltás Könyve, az ő saját neve volt abban, és senki nem volt méltó.

37 És azután egy a vének közül azt mondta, “Ne félj, mert a Júda Törzsének Oroszlána győzött, és Ő méltó.

³⁸ János odanézett akkor hogy meglásson egy—egy Oroszlánt, és egy Bárányt látott, és annak egy megöletett Báránynak kellett lennie. Az egy vérvő Bárány volt. Ő azt mondta hogy Az vértől volt telve, mert, “Az egy megöletett Bárány volt.” És egy megöletett bárány véres, természetesen. “És megöletett a világ alapítása óta. Ő jött és vette a Könyvet.” Nem volt senki más aki megtehetette volna.

³⁹ Mert, ha ti palántáltok valami olyant mint egy bogáncsot a földbe... Közületek az Arkansas-iak tudják hogy mi az a bogáncs. És tegyétek azt a földbe, nem várhattok egy búzatermést abból aratni. Nem, nem várhattok. Tehát ha vesztek egy bogáncsot és beleteszitek azt egy... és keresztiezitek azt maszlaggal, nektek még mindig nem lenne semmitek. Látjátok? És, látjátok, semmilyen más jellemet nem produkálna az, hanem csak azt ami abban van, gonoszat a gonoszból.

⁴⁰ Tehát szükség volt valamire ami nem volt gonosz, amely egy olyan jellemet produkálhatott mint Jézus Krisztus. És az Isten volt az Ő teremtményére lenézve, és az Ő Saját szerető jelleme; látva azt az elveszettet, mégis az Ő képmásába, az Ő dicsőségére alkotva. És látva azt az elveszettet, az Ő Saját szeretete tervezte Jézus Krisztust. “Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta.” Ez Isten szemmeláthatóvá téve Önmagát, nem valamely más személy, hanem Ő Maga egy test formájában, hogy megváltsa ami el lett veszve. Nem csoda hogy mennyire szomorú kellett hogy legyen, amikor Isten lenézett a földre és szomorúvá tette Őt az, hogy embert alkotott.

⁴¹ Egyszer, én—én kézenfogva az én kislányomat, és fent voltunk Cincinnati-ba, az állatkertnél, és mentünk le végig, az állatokat nézve, és hallottam egy nagy lármát lent a—a— a ketrecek alatt ahol olyan állatok voltak mint a farkasok és tigrisek és így tovább. Lesétáltam oda. És volt ott egy óriási, nagy kalitka, óh, meglehet hogy olyan magas mint ez a mennyezet. És ők hoztak éppen egy sast, néhány, óh, néhány héttel azelőtt kintről a... és fogságba tették őt. Én soha nem éreztem annyi sajnálatot mint azért a szegény pajtásért. És ő visszamenne... Ő egy nagy madár, és itt volt ő egészen kalitkába zárva valami által amit ember készített, csapdába ejtette, és egy kalitkába tette őt.

⁴² És az a nagy fickó, vérzett az ő fején, ő egy nagy réti sas, az a nagy fehérfeje; és—és az ő szárnyai, az összes toll le lett törve azokról így. És a szegény öreg fickó az ő hátán feküdt; szemeivel fáradtan, körülnézve. Felkelt, visszament a kalitka másik oldalához, és a mennyek felé nézett. Az az ahonnan jött ő.

⁴³ Ő egy mennyei madár. Nincs semmi ami tudná Őt követni. Egy héja szétbomlana, megpróbálva követni őt. Semmi nem tudja azt a sast követni. És ő annyira magasra megy, a szemei arányosságban vannak a magasságával és láthassa hogy mit csinál amikor fent van ott. Mi jót tesz az feljutni oda ha nem tudjátok hogy mit csináltok?

44 Tehát Isten az Ő prófétáit a sasokhoz hasonlította, akik előre látnak dolgokat mielőtt azok megtörténnek.

45 És én figyeltem őt amint vérzett, és a hátán feküdt *így* felfele nézett. Az az ahová tartozott ő, de az ember kalitkába zárta őt. Azt gondoltam, “Milyen száanalomraméltó látvány!” Nekiindult, és repült, csapkodott a nagy szárnyakkal és egyszerűen beledöfte a fejét azokba a korlátokba, és visszaesett a padlóra ismét. Ott feküdve, kimerülten, és körbenézett *így*; a mennyekbe nézve ahol ő szabad volt, fent ott, egykor, és most egy kalitkában.

46 Ott álltam és sírtam. Kívántam hogy ők adnák el nekem azt a dolgot, én szabadon engedtem volna őt. Látni valamit kalitkába zárva! Ha az egy embert készítenek, aki szereti a szabaderet, ahogy én szeretem a szabaderet, ha—ha az egy embert sírásra készítenek, ránézve arra, és az egy száanalomraméltó látvány volt.

47 De, óh, hadd adjak nektek egy még száanalomraméltóbb látványt, látva férfiakat és asszonyokat akik Isten képmására lettek alkotva, hogy az Ő jellemét hordják, mégis dolgokba bezárva, és bezárva a világ csapdái által. Látva egy gyönyörű fiatal hölgyet az utcán lefelé jönni, olyan egy—egy—egy igazi. . . őt—őt. . . egy olyan csinos asszonyt, és az ő csinos haja mind levágva; látva az ő arcát azzal a—azzal a. . . Egy csinos formás arc, annyi sok festékkel azon, nem is tudjátok megmondani hogy mihez hasonlít ő. Úgy néz ki mintha el lenne fekélyesedve, kékséggel az ő szemei alatt, és—és a szemek úgy néznek ki mint egy gyík, vagy egy farkas, vagy valami ahhoz hasonló. És látva őt olyan ruhában amelyben még az—az ő hálószobájában sem szabadna rajtakapni, mégha az ajtó be is van zárva, olyannal rajta, és ő kint az utcán mutogatja magát úgy. És látva az Isten fiait, akiknek fel kellene ismerniük azt mint az ő testvérnőjüket, kint az utcán, füttyülnek és megpróbálnak belekötni, elvinni őt rossz szándékkal. Ez egy száanalomraméltó látvány, látva hogy a Sátán kalitkába zárta az emberi fajt.

48 Semmi nem tudta megmenteni azt hanem csak egy Jellem ami győzni tudott mindannak ellenére. Hogy, hogy abban nem volt semmi, és Az a Mindenható Isten tiszta Forrássából kellett hogy jöjjön.

49 Az a csinos, kicsi hölgy aki lehetett volna egy—egy igazi, kis királynője valamely kis, fáradt prédikátornak, aki bejőve ölbefeszi, körülöleli és—és lecsendesíti, semmi nem tudja azt pótolni. Az egy férfi része. Nincs kéz amely megtudna érinteni téged úgy, amikor fáradt és elnyűtt vagy, hanemcsak egy igazi kedves, gyengéd feleség aki megért. A férfi tudja azt.

50 És látva őt kint úgy, ő egy kalitkába van amelybe Hollywood tette őt. És—és sokszor azok az asszonyok Keresztényeknek vallják magukat, és kórusokban énekelnek, de teljesen kalitkába zárva egy szellemmel melyet ők nem látnak. Számukra nem szükséges, hogy megpróbáld figyelmükre hozni azt, úgy látszik

az csak rosszabodik és rosszabodik. Látjátok? Ott vannak ők, egy modern Jézabel sétálva az utcákon. És ő azt mondja, “Értésedre adom, én ehhez tartozom, és én . . .” Látjátok, állandóan, az—az a dolog ahová ő tartozik elvágta—elvágta őt az Élet erőforrásától. Amikor ő azért született, hogy egy kicsi királynő legyen valamelyik férfi számára, vagy valamelyik férfi amely azért született, hogy Istennek egy—egy—egy fia legyen, és elgondolva hogy mi történt velük, óh, az egy szörnyűséges dolog.

⁵¹ Azután, látjátok, Isten lejött, és az Istennek a jelleme Krisztus volt. Ő, Ő volt a visszatükrözés. Ő Isten volt, láthatóvá téve. Figyeljetek, Isten láthatóvá téve.

⁵² “A kezdetben volt Isten.” Ő még nem is volt Istem akkor. Nem. *Isten* az egy “imádat tárgya.” Egyetlen dolog amely Ő volt, az az Örökkévaló. És Őbenne tulajdonságok voltak, és azok a tulajdonságok gondolatok voltak. És azok a gondolatok kifejeződtek Igéknek, és az Ige volt szemmeláthatóvá téve.

⁵³ Mi ez? Ez az egész Isten, érzékelhetővé válik, és ti egy része vagytok Istennek. És Jézus jött megváltani azokat akik a Bárány Élet Könyvében voltak, a világ alapítása előtt. Ez volt Isten gondolataiban, és az az amit Ő jött megváltani. És azok, mihelyt Az megérintette őket, azok látják Azt, mert az Élet ott bent van.

⁵⁴ De ha az Élet nincs ott bent, akkor mit tehetnek ők? Látjátok? Ők nem látják Azt. Ők soha nem fogják látni Azt. Látjátok?

⁵⁵ És az egész dolog amint Jézus mondta, “Azon a napon, tudni fogjátok, hogy Én az Atyában vagyok, az Atya Énbennem; Én bennetek, és ti Énbennem.” Az egész dolog az Isten, anyagivá válik. Mint egy férfi és feleség egygyé válik, együttesen, Isten és az Ő Gyülekezete Egygyé válik.

⁵⁶ Nos, az igényelt valamit hogy azt a elesett asszonyt megváltsa, amely Évában volt ábrázolva, amikor ő elesett. “Ádám nem csalattatott meg, de az asszony megcsalattatván bünbe esett.” Adám tudta azt hogy hibázott; az asszony nem tudta. Az az oka . . .

⁵⁷ Én nem sértem a ti érzelmeiteket, de tudjátok hogy én mindig kiálltam azért. Én nem egyezek az asszony lelkészséggel, mert nem úgy volt szánva hogy legyen. Látjátok, ő a gyengébb edény. Most azt találjuk hogy ez az asszony be volt csapva valakitől aki az Igét idézte neki, és csak eltévesztette Azt egy picit, és az az ami az összes bajt okozta; ez az oka hogy Pál azt mondta, “Legyen csendben a gyülekezetben, nem engedem meg neki hogy beszéljen,” és így tovább. Most figyeljetek.

⁵⁸ De, nézzétek, minden ami van, megmutatva van típusnak bemutatásán keresztül, mint az egész Biblia, Isten összejön egy megváltott Feleséggel, egy Menyasszonnyal amely Istennek volt az Ő elméjében a világ alapítása előtt. Azok voltak az Istennek tulajdonságai kimutatva. És most egy jellemet készíteni amely megválthatja ezt az asszonyt, annak nagyobbnak kellett lennie

mint az asszony, hogy megváltsa őt. És megfigyeltétek valaha . . . Én—én . . . ez lehet . . .

⁵⁹ Most ahogy néhányan az én Örmény testvéreim közül vannak, egy—egy tantétel amely a törvény betűjéhez ragaszkodik, nem értenek egyet ezzel, csak hadd hogy . . . Bocsássátok meg nekem egy pillanatra, hogy megtudjam világosítani ezt. Ha Ő a Megváltó . . . Én nem mondom ezt most azért hogy megsértsek, vagy hogy különbözzek; én nem prédikálok tantételt, de hadd kérdezzek tőletek valamit.

⁶⁰ Ha Ő egy Megváltó, Ő jön, a *megváltás* az “felvenni azt ami leesett,” visszaváltani egy helyhez ahol volt az a kezdetnél, tehát senki más nem lesz felvéve hanem csak azok akik az Ő gondolataiban voltak a kezdetben. Ő jött megváltani, nem ezt az ágyútölteléket amelyet látunk köröskörül Keresztényeknek vallva magukat; hanem azt jött megváltani, aki Isten gondolatában volt a kezdetben. Ez a többi csak valami ami keveredett körbe, hogy kimutassa a Szobrot. Látjátok? Ez csak . . . az egy—az egy kert, egy virágoskert. Az a maga részét játssza. De a Szobor az amit látni akarsz, Krisztus Szobrát, amely Isten volt kimutatva a földnek egy Emberi formában. Ámen! Az az a Szobor amit látni akartok. Az az Egy. A többi csak kiegészítő részek, látjátok.

⁶¹ Most, ez visszatükrözte az Ő szerető, nemes jellemét, Isten visszatükrözve egy Emberben, Krisztusnak nevezve. Ő volt az egyetlen aki megtehetette ezt. Nem volt más jellem a Mennyben aki megtehetette ezt, látjátok, Isten volt. Ő volt a bűnnélküli természet. Ő volt az Ige, Isten bűnnélküli természete. Ő volt az Ige kifejezve. Ami valóban, az Ige volt a kezdet.

⁶² És ha ti az Élet Bárány Könyvében vagytok, ti voltatok Isten kifejezése gondolatából. Ő látott titeket és látta a ti vágyatokat, mielőtt valaha még egyetlen atom is lett volna, vagy bármi más, és ti vagytok az Ő gondolata amely Igévé lett, és kifejeződött abban ami ti vagytok most. Ámen. Az az Isten, bennetek, visszatükrözve Krisztust ma. Értitek mit mondok?

⁶³ Most remélem hogy az nem avatkozik be semmibe, látjátok, és nem akarnék mondani semmit ami ellentétes azzal amivel tanítva voltatok.

⁶⁴ De csak azért, hogy megértsétek hová akarok jutni ezzel, egy visszatükrözés, ti azonosítva kell hogy legyetek. És ha vagytok, és az Isten gondolatában voltatok a kezdetnél, látjátok, és az Ő visszatükröződése voltatok itt a földön, akkor ti a Mennyeiről fogtok tanúbizonyosságot tenni, és ugyanúgy ahogy Ő is tanúbizonyosságot tett a Mennyeiről. És amikor Ő feltámadt a sírból, és egy test adatott Neki; mi, amikor feltámadunk, lesz egy testünk mint az Ő Sajat dicsőséges teste.

⁶⁵ A feltámadás biztos. Ez egy biztosíték, és nekünk meg van ennek a záloga most, amint a Szent Szellem bejön és azonosít

bennünket mint Istennek megváltott személyét. Ámen! Amikor megkapjátok a Szent Szellemet, ti el vagytok pecsételve amíg az utazásnak vége van. Az a Jél ami nektek van, ami mutatja hogy a ti—a ti viteldíjatok ki lett fizetve. Ti egy megváltott jellem vagytok. Sátánnak nincs dolga veletek, semmi dolga. Csak vegyétek fel a ti Jeleteket és mutassátok meg neki, “Az én gyógyulásom ki lett fizetve. Az én utazásom a Dicsőségbe ki van fizetve.”

⁶⁶ Egy Jél az amit használtok utazáskor egy buszvonalon, vagy egy repülőgépen. A jegyetek a ti jeletek. Látjátok?

⁶⁷ Vegyétek a ti Jeleteket; ti meg vagytok váltva; az Áldás, a Szent Szellem. És ha Sátán megpróbál valamit rátok nyomni, csak mutassátok *Ezt*. Az a ti azonosításotok. Ámen. Ti azonosítva vagytok a Krisztus feltámadásában. Ti azonosítva vagytok az Ő halálában amikor meghaltok; azonosítva vagytok az Ő feltámadásában. És azon által, Az azonosít titeket, hogy ti Ővele voltatok a világ alapítása előtt, mert ti meg vagytok váltva, azaz “visszahozva.” “Mindent amelyet az Atya Nekem adott fog jönni, és senki nem jöhet hacsak Ő, az Atya nem adta azt, látjátok, a kezdetben.”

⁶⁸ Most figyeljétek, Ő volt bűn. . .bűnnélkül, hogy a bűnös helyét elfoglalja, az ellenszer. Ő bűnnélkül volt, hogy a bűnösöket megválthassa. Isten volt kifejezve Őbenne, és alaposan azonosította Önmagát Őbenne. Most figyeljétek.

⁶⁹ Te azt mondod, “Branham Testvér, azt mondtad hogy, ‘Isten azonosította Önmagát?’” Ő azonosította.

⁷⁰ Nos, “A kezdetben,” Szent János 1. mondta, “volt az Ige, és az Ige Istennel volt.” Nos egy Igének egy gondolatnak kell lennie mielőtt az egy Ige, mert az Ige egy gondolat kifejezve. “A kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennel volt, és az Ige Isten volt,” látjátok, “Isten volt. És az Ige, az Ige, testté lett és lakott mi közöttünk.”

⁷¹ Azonosítva hogyan? Most a Zsidók 4, látjátok, “Az Isten Igéje élesebb hatóbb mint egy kétélű kard, kettévág,” vág előre is hátra is, “kettévág, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” És amikor Ő azt tette, az az ahogyan a próféták azonosítva voltak, mert ők. . . Isten beszél és elmondja nekik egyszerűen azt ami helytelen és hogy mi történik. Látjátok? Az az azonosítása az óra Igéjének, meg lévén nyilvánítva.

⁷² Ő volt az Isten Igéjének teljessége, mert Ő volt az Istenség teljessége testileg. Ő Isten volt emberi formában, és Istenre volt szükség hogy egy olyan jellemet kifejezzen. És azután azt a szeretetreméltó életet el kellett venni Ótőle, hogy Ő megválthassa ezeket akiket Isten előretudása látott a kezdetben, melyek az Ő gondolatai voltak rólatok és rólam. Jézus jött megtenni azt; az Ő tökéletes életét kellett feláldoztatni, hogy megváltsa azt a személyt. Azután, ha ők megvannak, és ti az Istennel voltatok az

Ő gondolataiban a kezdetben, hogyan tagadhatjátok az Ő Igéjét igazság lévén, amikor ti az Ő Igéjének része vagytok. Ámen. Biztosan. Egy alaposan igazolt, ott azzal nem lehet tévedés. Ő azt mondta, “Nem Én cselekszem a munkát, az az Én Atyám amely Bennem lakik.”

⁷³ Most megállapítsuk hogy a nap nagy kavardóságában, az emberek, az Isten megértésében, “Isten három személyben van?” Isten, az Istennek három tulajdonsága, mint három tisztség: Isten felettünk, a Szent Szellemben fent ott, egy Tűzoszlopban; Isten testté lett és közöttünk lakott, egy Ember akit megtudtunk érinteni és fogni; most Isten a Gyülekezetben. Isten felettetek; Isten veletek; Isten bennetek. Látjátok, ugyanaz az Isten, három különböző megnyilvánulásban, de ugyanaz az Isten mindig.

⁷⁴ Jegyezték meg, hogy ne legyen semmi tévedés. Az Ő bűnnélküli Természete kifejezte Isten Igéjét. És az egyetlen mód hogy ti valaha képesek legyetek kifejezni az Isten Igéjét, hogy higgyétek Azt és figyeljétek Azt cselekedve mögöttetek, nektek meg kell hogy legyen az a bűnnélküli Természet amely az Istentől jön. A világ alapítása előtt, ti elvoltatok ismerve Ővele. Mielőtt az Ige valaha kifejezheti Magát rajtatok keresztül, szükség van egy bűnnélküli Természetre, hogy megtehesse azt.

⁷⁵ Annyira, amíg, Ő volt az Ige teljességben. Az Isten Igéje olyan szabadon folyt Rajta keresztül hogy még mondhatott egy Szót is, s az alkotott. Látjátok, az megmutatta hogy Ki volt Ő. Ki tud alkotni, hanem Isten? Látjátok, Isten az egyetlen alkotó amely van. És Ő annyira tökéletesen harmóniában volt, Ő és az Ige olyan tökéletesen együtt volt, amíg Ő alkotott, még azt is, Ő meg az Ige egy lévén.

⁷⁶ Semmi más természet nem tehetné volna azt. Semmi más természet nem tehetné. Semmi jellem, semmi a Mennyben, semmi más, nem tehetné volna meg azt hanem csak Ő, mert Ő volt annak a Jellemnek a kezdete, Megváltó! Az Angyal nem született meg egy Megváltónak; Ő egy Lényé volt alkotva hogy imádjá Istent, nem egy Megváltóvá. De Istenben volt egy Megváltó. Egy közönséges asszonytól született közönséges ember nem lehetett egy Megváltó, mert az ő természete testi. De Isten volt szükséges arra, Sajátmaga! Ámen. Én—én remélem hogy látjátok ezt. Néztétek, az volt a kifejezés, hogy egy olyan Jellemet szemmeláthatóvá tegyen mint az. Mert a többi, az egy elesett jellem volt; semmi nem megváltó képes. Az angyalok nem azért voltak alkotva. Az ember egy elesett jellem volt. Néztétek, hogyan tudott ez az ember . . .

⁷⁷ Néztétek, megmutatva hogy ezek azok amire Ő gondolt, az Ő gondolatai a mai Keresztény, a világ alapítása előtt való gondolatai. Most emlékeztetek, “Az ember, amikor bűnben született, vétekben fogantatott, hazugságokat szólva jött a világra.” Úgy van az? [A gyülekezet, “Ámen”—Szerk.]

Nincs semmi őbenne egyáltalán. Tehát, látjátok, ha ő az Isten gondolatában volt amikor ő a világra jön, ő azért jön (Isten gondolatában a kezdetben) hogy kimutassa az Ő tulajdonságát. Követtek? [“Ámen.”] Azután jött Jézus hogy széttörje a fellegeket, hogy a tulajdonság kimutathassa önmagát. Ámen. Ez az. Ő az Isten kifejezett Igéje. Most, semmi mást nem nyilváníthatott meg; a többi jellemek mind elestek. Akkor, látjátok, hogy mit jött tenni Jézus, visszahozni azokat a jellemeket? Nem, nem, ők bűnben születtek, vétekben fogantattak.

⁷⁸ Ő jött mint egy Megváltó. És bármit *megváltani*, az “visszahozni.” Ámen. [Branham Testvér kettőt koppant a szószéken—Szerk.] Visszahozni azt! Az Isten gondolata volt, te! Gondolkozzatok! Ti kicsik, én a kicsi; senki a világon nem vehette volna az én helyemet, senki nem veheti a tiéteket. Te egy Keresztény lévén és a Szellemmel betöltve, Isten, mielőtt a világ alapítva lett, látott téged és ismerte minden jellemvonásodat ami van neked, látjátok, és Jézus jön hogy visszahozzon titeket. Ez az amiért Jézus itt volt, a Megváltó, az emberi test, hogy visszahozzon titeket. Az kellett hogy jöjjön, hogy emberi legyen, mint egy Megváltó, megmutatni az Ő tulajdonságait mint Megmentő, jött hogy titeket megváltson és visszahozzon benneteket ahonnan jöttetek. Ti voltatok. . .

⁷⁹ Amikor megkapjátok az Örökkévaló Életet, egyetlen formája van az Örökkévaló Életnek. Ez a görög szó *Zoe*. Így van, testvér? [A testvér mondja, “Igen.”—Szerk.] *Zoe*, “Isten Saját Élete.” Tehát te, egy fia lévén, te annak az Életnek részévé válsz. Így az Élet amely van benned, Az soha nem kezdődött és Az soha nem végződhet. Gondolkodjatok erről. Annak nem lehet vége, mert bármi ami Örökkévaló az soha nem kezdődött. Az Élet amely van benned soha nem kezdődött, azaz, ha neked Örökkévaló Életed van. És az Isten, mert te az Ő gondolatában voltál Öröktől, és most az kifejeződött itt egy emberi formában az Ő dicsőségére. Jézus eljött megváltani azt, a Fiú lévén, az Isten teljességének kellett eljőnie és azzá vált. Az Istennek bűnnélküli jelleme tette azt, hogy Ő megváltassa ezeket a másik gondolatokat melyeknek Hozzá kellett jönniük, hogy egy Feleséget alkossanak. Látjátok mit akarok mondani? Oh, ez egy dicsőséges történet! Mi nem. . .nem kellene arra a témára térnünk, mindenesetre. Menjünk tovább. Rendben van.

⁸⁰ Figyeljetek, “teremtetett.” Isten, Isten folyt Rajta keresztül éppúgy mint a—a szél fújna keresztül egy—egy épületen, vagy mint a víz folyik le egy folyón, még Neki megvált. . . Ő és az Ige Egy lévén. Semmi más jellem nem tehette, mert Ő volt az Egyetlen aki nem a test vágya által született. Az összes többi szexuális vágy volt, test által. Ő szexuális vágy nélkül született. Ő szűz született volt.

⁸¹ Isten azonosította Önmagát úgy mint mi vagyunk. Ő vette— Ő vette az Ő jellemvonását, ami volt Ő, az Ő jellemvonását mint Isten, és kifizítette az Ő sátrát ide le és emberré vált. Ő készítette Önmaga számára egy sátrort, egy testet benne lakni, és az a test úgy ismert mint Jézus. Isten lakott Krisztusban. Látjátok, Ő egy emberré vált, hogy minket megváltson. És Ő felvette, a mi formánkat, hogy mibennünk az Ő jellemét formálhassa ki.

⁸² És az Ő jelleme az volt, hogy Ő megcselekedett mindent ami Istennek tetszett, és Ő az Igével maradt. Ez az amiért Ő bennünket akart, hogy maradjunk az Isten Igéjével, megtalálva a mi helyünket, és azután tudjuk hogy hol vagyunk. Maradjatok az Ő Igéjével! És, gondolkozzatok el erről, mi fellettünk hívva hogy a mi jellemünket az Övére formáljuk. Most meg fogjuk tudakolni hogy mit tettünk. Megformálni a mi jellemünket az Ő Sajátjára, az Ő Saját Szelleme által. Azután mi, Ő általa, Isten fiai vagyunk, éppen az amit kifejeztem, azáltal hogy bennünk van az Ő értelme, a mi jellemünket az Övére formáljuk, az Ő értelmére. “Az az értelem legyen bennetek amely Krisztusban volt.” Ha az az értelem van bennetek, akkor, ti látjátok. . .

⁸³ Ő csak azt cselekedte ami tetszett az Istennek. Ő tudta hogy ki volt Ő. Ő jött, az Isten Fia. Ő tudta hogy Ő el kell foglalja azt a helyet. Az Ő jellemének olyannak kellett lennie. És azután mikor Ő elfoglalta ezt a helyet, Ő tudta hogy mit várnak a Messiástól, és Ő kereste mindig Istent, hogy megtegye azokat a dolgokat, és nem tett semmit amíg az Atya meg nem mutatta Neki.

⁸⁴ Most ha megtaláljátok a ti helyeteket, testvérnő, ne sértselek meg téged, vagy testvérem, de meg fogjátok találni a ti helyeteket az Igében, mint egy Keresztény. Nem amit a hitvallás mondott; ez itt van ebben az alacsonyabb ágyútöltelékben ami el lesz pusztítva. Látjátok, ti megtaláljátok a ti helyeteket mint egy Keresztény, mert a ti jellemetek formálva van úgy mint Krisztusé. Ti *Zoe* vagytok ugyanúgy amint Ő is *Zoe* volt. Akkor ha a Biblia azt mondta hogy “az asszony ne vágja le a haját,” hogyan teheted azt akkor? Azt mondja, “a férfi a ház ura,” akkor hogyan lehettek ti, asszonyok? Mi a baj veletek férfiak akik Isten fiai vagytok? Látjátok? Látjátok, ti nem találjátok meg a ti helyeteket. Látjátok? Figyeljete most. A . . . Ti fel vagytok hívva, hogy jöjjetek és vegyétek az Ő jellemét. Az által hogy bennetek van az Ő jelleme, az formál titeket ugyanabba az értelemben ami volt Ő, és az Ő értelme mindig az volt, tenni amit az Atya elrendelt Őneki megtenni.

⁸⁵ Ő azt mondta, “Kutassátok az Irást. Azok tesznek bizonyosságot Rólam.” Más szavakkal, “Ha Én nem teszem pontosan azt amit az Irás mondott hogy Nekem tenni kell, akkor mutassátok meg Nekem hogy hol.”

⁸⁶ Most mi lenne ha Isten állna az emelvényen ma, és azt mondaná, “Mi várható el egy Kereszténytől?” Akkor hol lennénk mi mindannyian? Látjátok, a jellem nem fejezi ki önmagát.

⁸⁷ Az Ő értelme az volt, hogy megmaradni az Atya Szavával. Az ő—az ő értelmük volt. . . Ugyanaz az értelem amely bennük volt bennünk is meg kell legyen. És ha az Ő értelme van mibennünk, mi úgy fogunk tenni mint ahogy Ő tett. Ha az Ő jelleme van mibennünk, mi olyanok leszünk mint amilyen Ő volt. Úgy van az? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] Az összes prófétáknak megvolt az, mi tudjuk. Mi vettük, vesszük Noét, hogyan cselekedett ő az ő napjaiban, Mózeset, hogyan cselekedett ő az ő napjában, Dánielt az ő napjában, a zsidó gyerekeket, és így tovább.

⁸⁸ Az Ige formálja Isten jellemét nekünk, és bármi ami megpróbál belekeveredni abba a jellembe, összetöri a formát. Nem keverhetitek össze a hitvallást az Igével. Nem keverhetitek össze a világot az Igével. Jézus azt mondta, “Nem szolgálhattok Istennek és mamonnak.” *Mammon* “a világot” jelenti. Ti nem lehettek; vagy az egyik vagy a másik. “Ha szeretitek a világot, vagy a világ dolgait, az Isten szeretete nincs is bennetek.” Igaz ez? [A gyülekezet “Ámen”—Szerk.] Akkor, látjátok, nem keverhetitek azt össze.

⁸⁹ Nem keverhetitek össze az olajat és a vizet. Az egyszerűen nem fog működni. Ti köpülhetitek azt fel-s-le, tehettek bármit amit akartok, az nem fog összekeveredni.

⁹⁰ És a ti jellemetek nem fog összekeveredni a világgal, ha az Isten formájába vagytok formálva, azáltal hogy engeditek hogy az az értelem legyen bennetek amely Krisztusban volt. Az az irányítótorny, az irányító.

⁹¹ Most nézzünk bele Isten tükrebe, az Ő Igéjébe, és azonosítsuk a mi jelenlegi jellemünket néhány Biblia jellem által. És zárni fogunk egy néhány percen belül most. Azonosítsuk magunkat. Most *Ez* az a tükör amivel ti ugyanazt a dolgot kell tegyétek amit az a kicsi fiú tett, belenézni. Nézzünk *Ebbe* és lássuk meg vajon megláthatjuk-e magunkat visszatükrözve valamely Bibliai jellem által. Nézzük meg hogy mit tettek ők bizonyos helyzetekben, és nézzük meg amit mi teszünk most. Most hadd jussak igazán közel most, nézzétek meg milyen a ti jelenlegi Keresztény jellemetek.

⁹² Most ítéltetek. Ily módon senki nem fog elítélni titeket; ti sajátmagatokat ítéltetek, látjátok. Senki nem ítélt titeket. Én nem mondom ítéletet. De egyszerűen elmélkedjünk, lássuk meg hogy hogyan tükröződik vissza valamelyik Bibliai jellem által, amint megemlítjük azokat, és lássuk meg hogy milyen a ti jellemetek ebben a jelenlegi időben. Most figyeljétek, az—az—az Ige egy jellemet alkot, mi tudjuk azt, most nézzünk bele az Ő

tükrébe és azonosítsuk magunkat valamely—valamely személlyel a Bibliában.

⁹³ Ha a Noé napjaiban éltetek volna, és a jelenlegi jellemetekben lettetek volna...Ha megértetek engem, mondjátok, “Ámen.” [A gyülekezet mondja “Ámen”—Szerk.] Ha a Noé napjaiban éltetek volna, és a ti jelenlegi jellemetekben, melyik oldalon lettetek volna? Legyetek óvatosak, látjátok. A ti jelenlegi jellemetekben; most gondolkozzatok el arról hogy milyenek vagytok. Amikor a csoportok, milyen csoporttal lennétek azonosítva, ha a jelenlegi jellemetek a Noé napjaiban élne? A prófétával lettetek volna, és Istennek igazolt Igéjével, megmaradva a kisebbségben, egy kicsi csoportban, vagy annak a napnak népszerű-felfogású népével? Melyik jellem?

⁹⁴ A gyülekezethez tartoztatok volna, meg dolgokhoz, tréfát űzve abból a prófétából ott fent? Mentetek volna egy csoporttal amely felment és azt mondta, “Nos, én egyáltalán nem ellenzem azt az öregembert; ő igaz lehet,” vagy abban lettetek volna szurkozva azt, vele együtt? Most gondolkozzatok el a ti jellemetekről most. Mit tettél volna mikor minden ellene volt annak?

⁹⁵ Emlékezzetek, a világ megkritizálta a prófétát és az ő üzenetét, és—és mindent, a világ megkritizálta. Minden gyülekezet megkritizálta őt. Az összes tudomány azt mondta, “Az ember őrült.” Úgy ahogy Jézusról beszéltek, hogy enni a húst és inni az Ő Véréét, ők azt mondták, “A Férfi egy kanibál. Ő egy vámpír.” Látjátok? Tehát látjátok hogy hol az okosság, amit mi a világ okos népének nevezünk, a tudósok?

⁹⁶ Tudtátok, hogy mikor több műveltséget és több kultúrát szereztek meg, tudtátok hogy az melyik oldalra tesz titeket? Az titeket az ördög oldalára helyez. A Biblia azt mondta, “A sötétség gyermekei bölcsebbek mint a Világosságéi.”

⁹⁷ Nézzétek meg Kain fiait, közülük mindegyik tudósokká váltak, építkezési kereskedőkké, és nagy haladást hoztak. De Sét fiai mind alázatosak voltak, parasztok, juhászok. Így van ez? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] Híres ember, hajdani, amint volt az a Noé napjaiban, ahogyan ők építettek és készítették, és építették a piramisokat meg mindent, tudósok. Figyeljete most nagyon, látjátok. Ezek az emberek kritizálták ennek az embernek az üzenetét, habár neki megvolt az Istennek bizonyítéka magával.

⁹⁸ Vagy mi lett volna ha Illés napjaiban éltetek volna; amikor Illés volt annak a napnak a pásztora? És Jézabel, kétezeröttszáz évvel ezelőtt kezdődött el Hollywood, az ő összes festékével és divatjaival, sikerült neki hogy Izráel minden lányát készítse, hogy ugyanazt a dolgot tegye. És egy öregember felállt ott és harcolt az ellen! És az összes pap azt mondta, “Óh, hát, az öreg fickó, hagyjátok magára, nem sokára vége lesz neki. Semmi az

az egész. És ő, a mi kitűnő királyunk aki úgy öltözködik ahogy mi vagyunk öltözve, a legjobb ruhákban, és a legjobban táplált nemzete, meg minden más, számít az ha ti *ezt* vagy *azt*, vagy *mást* tesztek? Mit számít az?” A lelkészek mondták azt.

⁹⁹ De ott állt egy ember, egyedül, az IGY SZÓL AZ ÚR-ral.

¹⁰⁰ Most a ti jelenlegi jellemetekben, hol helyezkedtetek volna el akkor? Most nézzetek a Tükörbe, mikor hazamentek látni fogjátok hogy hol vagytok. Látjátok? Látjátok? Milyen, milyen oldalon helyezne el titeket azon a napon a ti jelenlegi állapototok? Elmentetek volna a modern eszmével, a felekezettel, a jellel, a fickóval, “Óh, hát, mi mindnyájan házások vagyunk?” Óh, biztos, ők mindnyájan Jehovát imádták minden új holdkor, és kiáltottak és itták a vizet a forrásból, és dicsőítették a Menny Istenét aki felhozta őket, meg minden ilyen, de ők egy millió mérföldre vannak a vonaltól. A ti jelenlegi Keresztény tapasztalatotok hol helyezett volna el titeket Illés idejében? Hol lennétek azonosítva? Melyik oldalon foglaltatok volna helyet akkor?

¹⁰¹ Vagy, amikor Mózes hozta Izráelt, lemenve oda mint egy igazolt próféta, az Igével melyet Isten megígért Ábrahám prófétának, hogy meg fog történni, és Mózes lement és megtett minden jelet amit Isten mondott neki hogy tegye meg. Figyeljetek most nagyon, egy perc múlva zárni fogunk. Kihozta azokat a gyermekeket és a pusztába jutottak, az üzenet, mint ti Pünkösdiek elhagyátok ötven évvel ezelőtt a felekezetet, és keresztül jutottak a—a vonalon amoda, és ott felállt egy ember, azt mondta, “Most várjatok egy percre, csináljunk egy felekezetet ebből,” egy Dátánnak nevezett fickó. “Mózes, te azt gondolod hogy te vagy az egyetlen a tengerparton. Azt gondolod hogy te vagy az egyetlen szent ember közöttünk. Nekünk van más szent emberünk, hogy mondjon erről valamit. Mi egyszerűen csinálni fogunk magunknak egy kis csoportot, és mi *így* fogjuk hinni azt, és *így* fogjuk hinni azt, és mi *így* fogjuk hinni azt.”

¹⁰² Most a ti jelenlegi jellemetek milyen csoporthoz azonosítana? Az—az Illés napjaiban, kimentetek volna oda ahol Jézabel, mondjuk, vágta az ő haját és festette az arcát, és egy modern asszony volt? Most egyszerűen gondolkodjatok el hogy hol vagytok azonosítva most. Te azt mondod, “Én egy Pün-...” Én nem mondom mi vagy te. Én a jellemedet kérdezem. Mi alámegyünk ezek a kicsi dolgok alá melyekhez ti néztek. Mi behatunk a ti belsőtökbe.

¹⁰³ Hallottátok hogy a Szent Szellem a múlt este, hogyan kiáltott Az ott a vége felé? Az az oka hogy én mondom azt amit mondok ma. Látjátok? Nyissátok meg a ti ért...a ti szellemi értelmeteket, emberek. Később van—van mint ahogy gondoltátok. Látjátok? Látjátok? Látjátok? Tehetitek. Van—van egy mód arra hogy egy személy azt gondolhatná hogy ti igazak

vagytok. De gondoltam, talán, ha az Úr megengedné nekem elmondani ezt, hogy ők megbocsátának nekem ezért, az—az egyesület, vagy, a testvérek; mely, én tudom hogy ők megteszik, ők egyenesen velem vannak ezen.

¹⁰⁴ Figyeljétek. De, ez, ha—ha ti egyszerűen láthatjátok sajátmagatokat ma, a világosságban; ha a ti szellemeitek, mely bennetek van, egy alakban élt ott régen. Most nézzétek meg hogy hol vagytok ma, és látni fogjátok hogy hol lettetek volna ott régen. Hol lettetek volna abban az időben? Helyet foglaltatok volna a szervezettel melyet Dátán akart megszervezni? Vagy, a ti jelenlegi jellemeitek elkülönített volna titeket attól, és megmaradtatok volna az Igével, látjátok, amikor úgy látszott hogy minden ellene volt annak?

¹⁰⁵ Mózes teljesen igazolva lett, hogy őneki megvolt az Úr üzenete. Isten bizonyította azt minden módon, egyszerűen pontosan amit mondott Ő az meg is történt; megmondta Izráelnek pontosan az 5. Mózesben, ott régen, “Akármik lennének ezek a jelek, nektek muszály követni azt és hallgatni arra, és hallgatni azt amit az Ige megígért.” Ő szemmeláthatóvá lett téve.

¹⁰⁶ És mégis Dátán, egy okos vezető lent Egyiptomban, felállt és azt mondta ott, “Te megpróbálsz magadat az egyetlen személlyé tenni aki kapott valamit.”

¹⁰⁷ Az nem Mózes gondolata volt. Ő csak azt tette amit Isten rendelt el az ő számára hogy tegye meg. Nem mindenki Mózes kellett hogy legyen. A népnek csak követnie kellett azt amit ő mondott. Nem mindenkinek kellett alkotni, és csodákat megdolgoztatni. Ez a baj az emberekkel ma.

¹⁰⁸ Egy hölgy megkérdezett engem, lefeléjövet az utcán, a minap, itt fentről. Ő azt mondta. . . Ez Florence Shakarian, Demos Testvér nővére, és Williams Testvérnő és a többiek az autóban ültek. A hölgy azt mondta, “Branham Testvér, én böjtölök és böjtölök és böjtölök, és mégsem tudom az ördögöket kiűzni.”

¹⁰⁹ Azt mondtam, “Te nem születél olyant tenni. A te dolgod, az böjtölni. A Szent Szellem valaki máson működik ott kint azért. Te nem ismered a helyedet.”

¹¹⁰ Ha lenne időnk, hosszú összejöveteleken tanítanánk azokat a dolgokat. Hogy egy személy leterhelt *ily* módon, valamiért *itt*. Te nem tudod, te nem, és nem a te dolgod azt megtudni. Ő az aki ezt teszi. Te csak engedelmes vagy a te hívásodnak, és mindig állítsd azt sorba az Irással, nézd meg hogy helyes-e vagy nem.

¹¹¹ Most megállapítjuk, mindkettő. . . Ez volt Mózes aki megvolt kritizálva, és ő ez által a csoport által volt—volt megkritizálva, de Isten azt mondta Mózesnek, “Különülj el tőle, mert Én el fogom nyeletni őt a földre,” és ő megtette. Most, látjátok, nektek muszály ismerni az órát amelyben éltek, és most ítélnétek meg a ti jellemeiteket azzal amik ők voltak.

112 Vagy, a Krisztus napjaiban. Én megakarok kérdezni titeket most. Amikor nekik a legkitűnőbb szemináriumjaik, a legkitűnőbb lelkészeik voltak, a legmagasabban oktatva, a legszentebb szertartások, meg minden más ami nekünk, nekik valaha volt; és amikor Jézus színre jött, Ő valóban egy "hitehagyott," volt az ő számukra. De, látjátok, Isten azonosította az Ő Saját jellemét Őbenne, azáltal hogy szemelláthatóvá tette hogy Ő Isten volt. És Ő azt mondta, "Ha nem tudjátok hogy ki vagyok Én, kutassátok az Írásokat."

Azt mondták, "Mi ismerjük Mózeset. Mi nem . . ."

113 Azt mondta, "Ha Mózeset ismertétek volna, ismertetek volna Engem. Ő Rólam írt."

114 Most, ha abban a napban éltetek volna, és tagja lettek volna valamely kitűnő gyülekezetnek a Sanhedrin Tanácsból, remek pásztor, melyik oldalt foglaltatok volna el? A ti jellemetek melyik, melyik oldalt foglalta volna el most? Gondolkozzatok el. Az töletek függ. Melyik oldalt, a ti—a ti jellemetek amely ti vagytok most, hol azonosítnátok magatokat Jézus napjaiban, amikor a ti pásztorotok azt mondta, "Óh, ezek a dolgok ostobaságok"?

115 És mégis idejön Jézus ezt mondva, "Az Írás mondta hogy Nekem *ezt* kell tennem," és Ő azt tette. "Az Írás azt mondta hogy Én *ezt* fogom tenni, és 'egy szűz szül.' Az Írás azt mondta hogy Nekem *ezt* kell tennem," és Ő azt tette. Ő azt mondta, "Kutassátok az Írást és lássátok meg hol hibáztam."

116 De ők azt mondták, "Ne figyeljetek arra a pasira; Ő az eszén kívül van." Látjátok?

117 Milyen, milyen jelenlegi jellemetek van? Hol foglaltatok volna helyet régen azokban a napokban amikor Jézus a földön volt, mikor a nagy felekezetek és a teológusok mindnyájan Ő ellene voltak, és annak a napnak minden tanítója és teológusa Ő ellene volt, minden Biblia tanító? Minek volt ellene? Ellene a félreérthetetlen Isten Igéjének annak a kornak számára szemelláthatóvá téve, azonosítva, Isten Önmagát azonosította.

118 "Az Ő Nevét hívják Tanácsosnak, Békesség Fejedelmének, a Hatalmas Istennek, az Örökkévalóság Atyjának. Egy szűz fogan és szüli ezt a fiút. Az uralkodás az Ő vállain lesz, látjátok, az Ő Királyságának nincs vége." Ki ez a Személy? Egy csecsemő, Isten, és azután Isten egy emberré válik. Eltudnátok képzelni Jehovát sírni mint egy csecsemő? Eltudnátok képzelni Jehovát játszani mint egy fiút? Eltudnátok képzelni egy gyülekezetet, amely azt állítja hogy Őt imádja, és megfeszíti Őt?

119 Most melyik oldalon lennétek azonosítva? Azon amit az igaz, tiszta Ige mondott, Sajátmaga, vagy a ti hitvallásotok oldalán álltatok volna? A ti jelenlegi jellemetekkel, hol lennétek? Most

az pont ahol lennétek. Ahol most vagytok, az pontosan az ahol lettetek volna akkor, pont ott, világos. Óh, Istenem!

¹²⁰ Mikor az Ő Messiási jele, most figyeljeteK, az Ő Messiási jele azonosította az Ő jellemét, mert az Isten volt egy emberben, az Ige. Látjátok mit akarok mondani? Az megítélte a gondolatokat, és megmondta nekik mindezeket a dolgokat.

¹²¹ [Üres hely a szalagon—Szerk.] . . . az Ige így találta őt. De mikor az Ige először felvillant, ő felismerte Azt. Ő egy volt az Isten gondolatai közül amely szemmeláthatóvá lett téve. Látjátok?

¹²² De azok akik ott álltak egyházi köntösökben, mindenfajta méltósággal, és mindenfajta módon kiforgatva az Igét különböző dolgokra, és csinálva Azt őszinteség nélkül Abban, ők csak a gyülekezethez tartoztak, ők voltak akik állították hogy megvan nekik a Világosság, és a Világosság befeketítette azt a világosságot ami nekik volt.

¹²³ Mintha próbálnátok egy zseblámpát tartani a napba, és túltenni a napon. Látjátok? Miért nem fogja egy zseblámpa túltenni a napot, miért nem fogja bármely más világosság? Nincs világosság amely túltehetne a napon. Miért? Ez az Isten Igéje szemmeláthatóvá téve. Isten azt mondta, “Legyen világosság,” és ez az Isten világossága. Ez Isten Igéje szemmeláthatóan; íme itt jön ő!

¹²⁴ Semmi hitvallás, felekezet, se pápa, pap, vagy akármí az, vagy Hittudomány Doktora, sem szervezet, sem nemzet, semmi, soha nem tehetné túl az Isten Világosságának a megnyilvánulását. Mikor az Ige mondva lett és ő a Világossághoz jön, az tenni fogja azt amit Az mondott hogy Az tenni fog. Egy hitvallás sem állhat meg Az körül, semmi sem állhat az körül, csak Maga a Világosság és azok akik abban járnak. Az a Jézus Krisztus aki feltámadott a halálból, itt szemmeláthatóvá teszi Önmagát közöttünk, és mi Őbenne járunk. Semmi nem állíthatja meg azt. “Ég és föld,” Jézus mondta, “el fog múlni, de Az nem fog.” FigyeljeteK, minden Biblia tanító, és így tovább . . .

¹²⁵ Mégis, látva azt az Igét igazolva, az Ő messiási jele megmutatta annak a kicsi prostituálnak Ki volt Ő, mások akik Isten gondolatában voltak, mint Péter és—és Natánael, és mindazok akik Isten gondolatában voltak, mihelyt az a Világosság felvillant, azok felismerték Őt. Őket nem kellett az oltárhoz rántani, felhívni és—és könyörögni nekik, és mondani hogy fogsz tenni valamit cserében ha ők eljönnek, és hogy adnál nekik egy jobb megélhetést, és hogy meglátod ha tudnál beszélni a főnökkel egy állásért, egy jobb településre teszed őket. Ők nem törődtek ezzel. Nekik küzdeni kellett hogy megtartsák az ő helyüket. “De nincs semmi ami elszakít minket,” mondta a Biblia, “az Isten szeretetétől amely Krisztusban van.” Üldözés, veszély, maga a halál, nem szakíthat el minket, mert

mi mindnyájan voltunk, mindig voltunk, az Ő gondolatában. Rendben van, tovább megyünk.

126 A ti jelenlegi állapototok azonosíthatna titeket annak a napnak farizeusaival? Megtenné a jelenlegi állapototok? Most ha ti azt mondanátok, “Nem, az nem azonosítana engem azokkal az akkori farizeusokkal,” akkor mi a helyzet ma? Zsidók 13:8 mondta hogy Ő ugyanaz tegnap, ma, és örökké. Most milyen állapotba azonosít titeket a ti jelenlegi jellemetek? “Nekem nincs semmi közöm azokkal a farizeusokkal. Nem, uram.” Most, ez csak egy név, számotokra. De hogyan van azzal az állapottal amely van nektek, amikor látjátok Őt ma az Ő gyülekezetében éppen úgy ahogy volt Ő akkor, most hol lennétek ti? A történelem ismétli magát.

127 Annak a napnak farizeusai ellene álltak Neki előítéletről. És ez az ami a baj ma, a felekezeties világ ellene áll az Ige Igazságának, előítéletről.

128 Egy katolikus pappal beszélgetve nem régen, ő azt mondta nekem, “Te próbálsz tanítani egy Bibliát.”

Azt mondtam, “Ez az amiben én hiszek.”

Ő azt mondta, “Isten az Ő gyülekezetében van.”

Azt mondtam, “Isten az Ő Igéjében van.”

129 Azt mondta, “Az volt, az összes korai ember katolikus volt.” Mondtam . . . “Péter, Jakab és János, ők mindnyájan katolikusok voltak.”

130 Azt mondtam, “Ha ők voltak . . .” És ő azt mondta . . . Én azt mondtam, “Te, mit gondolsz a gyülekezetről ma?”

Azt mondta, “Az sokkal jobb helyzetben van mint volt akkor.”

131 Én azt mondtam, “Tegyétek azt amiket akkor tettetek.” Látjátok, a jellem megmutatja pontosan mi az.

132 Annak a napnak farizeusai az előítélet miatt! Emlékezzetek, az előítélet volt. Ők valóban látták Azt! Nikodémus, egy az ő papjaik közül, kifejezte azt, és azt mondta, “Rabbi, mi tudjuk hogy Te egy tanító vagy Aki az Istentől jött. Senki nem tehetette amit Te teszel ha Isten nincs veled.” Látjátok, de előítélet miatt, mert hogy Ő nem csatlakozott az ő csoportjukhoz!

133 Ha Ő eljött volna ezt mondva, “Hát ti farizeusok tévesek vagytok; Én egy—Én egy szadduceus vagyok,” vagy “ti szadduceusok tévesek vagytok; Én egy farizeus vagyok.” A farizeus azt mondta volna, “Látjátok, én mondtam nektek hogy mi igazak voltunk.” De Ő nem jött egyikhez se; hanem megállt közöttük.

134 Ha követtétek volna Őt, hogy lássátok az Ő csodáit akkor, és akkor . . . És te azt mondod, “Óh, én szeretném látni az Ő csodáit.” És követted volna Őt, hogy az Ő csodáit láthassad.

135 És azután amikor Ő ehhez a helyhez jut, mondjuk hogy Ő megállt az Ő csodáit mutatni, és kezdte tanítani őket. És a hetven szolgál, Krisztustól elrendelve, felkeltek és elmentek Tőle mert Ő mondott valamit amivel a tudomány nem egyezett, vagy a többi tömeg nem egyezhetett. Ők nem érthették meg hogyan ez a Férfi, egy ember lévén, mégis Önmagát Istenné teszi a Mennyből lejöve. Az embernek Fia felemelkedik ahonnan Ő jött. Ő Isten volt. Biztos, hogy Ő volt. Ők azt mondták, “Óh, nekünk, ez túl kemény, mi nem egyezhetünk azzal.”

136 Hol lennétek azonosítva abban az időben, most a ti jellemetekkel ami formálva van bennetek? A ti jellemeteket valami formálta. Ti egy jellem fajtája vagytok. Megfogjátok találni magatokat valahol itt. Mit tetettek volna? Mit, a ti jelenlegi állapototokban, mit, hol lettetek volna abban az időben? Látjátok?

137 A tanítók mind ellenezték Őt, meg minden, és az Ő csodái azonosították Őt. És amikor a hetven felkelt, és a pásztorok meg a lelkészek, felkeltek és azt mondták, “Mi nem tudjuk megérteni Ezt,” elmentetek volna úgy mint az a gyülekezet? Vagy olyanok lettetek volna mint azok a tanítványok, “Engem nem érdekel amit ők mondanak”? Látjátok, itt van az.

138 Azután Jézus megfordult és egy próbát adott nekik, azt mondta, “Ti is mindnyájan, el akartok menni?”

139 Látjátok, ők megfogták Őt egy csapdában. “Hát, ez az ember egy vámpír,” mondták, “azt akarja hogy együk az Ő húsát és véréit.” Ők elmentek, a gyülekezet.

140 “Hát,” a lelkészek azt mondták, “hát, mi egy kicsit tovább fogunk maradni, hogy meglássuk mi van ezzel az egésszel.”

141 És Ő azt mondta, “Most mikor ti látjátok az embernek Fiát azonosítani Önmagát mint Isten most, látjátok, mikor látjátok az embernek Fiát felemelkedni a Mennybe ahonnan jött Ő.”

“Óh,” mondták ők, “ez túl sok nekünk,” és elmentek.

Azután a tanítványokhoz fordult, azt mondta, “Ti is el akartok menni?”

142 És Péter azt mondta, “Uram, kihez mehetnénk? Hová mehetnénk? Tudjuk hogy Te, és Tenálad egyedül vannak az Életnek Beszédei.” [Branham Testvér ötször kopogtat a szószéken—Szerk.]

143 És ez ugyanaz a dolog ma, “Őnála,” nem a ti szervezeteteknek, nem a ti csoportotoknak. Krisztus, és Nála egyedül, van az Életnek Beszéde. Hol azonosítjátok magatokat, valami hamis mesével valamiből amit az ember hozott elő, vagy Isten tételével? Amint az elmúlt vasárnap beszéltem a *Visszaszámlálás* témájáról, hogy Isten képes volt véghezvinni, az Ő gyülekezetét eljuttatni az asztronauta korba most. Látjátok?

Vagy, hol lennétek, vagy láthatjátok a ti saját azonosításotokat most?

¹⁴⁴ FigyeljeteK, a népszerű, kedves tanító. Én hozzátok akarok beszélni fiatalokhoz, csak egy percre. Hol azonosítod magadat te fiatal hölgy, az iskolában? Óh, te felbonthatsz egy magot, és mind ezt mutathatod, és—és te egy tudomány tanító vagy, meg minden. De tudod mit? Azok nem adhatnak neked Életet.

¹⁴⁵ Élet csak Krisztustól jön, “Őt ismerni,” nem az Ő Igéjének ismerete, nem az Ő Gyülekezetének az ismerete, nem *Ezt* ismerni, az Ővét. “Őt ismerni,” ez az egyetlen dolog ami Életet adhat neked.

¹⁴⁶ És most amikor Ez jön egy modern tinédzser elé, valami úgy mint a ti modern Pünkösdi fiútok, Elvis Presley, aki eladta az ő születési jogát egy Cadillac flottáért és millió dollárokért az arany hanglemezekből, és így tovább. Ez az amit a világ akar. Ők egy Pünkösdöt akarnak ami hagyja az—az embereket. . .

¹⁴⁷ Ma az asszonyok egy olyan Pünkösdöt akarnak ami megengedi—megengedi nekik hogy levágják az ő hajukat és rövidnadrágot hordjanak, vagy azt tegyenek amit ők akarnak, és—és mégis fenntartani az ő—ő bizonyosságukat Pünkösdi létükről. Ők, ők egyszerűen ugyanazt akarják. Látjátok? “Nem, én nem fogok ahhoz a csoporthoz menni. Nem, ők. . . Az régi módi.” Látjátok? Látjátok, ők azt akarják. Ez csak a természet. És a férfiak közül néhányan, akik asszonyoktól vannak vezetve, megadják azt nekik.

¹⁴⁸ De, “Isten tud ezekből a kövekből.” Valakinek szét kell hinteni a Világosságot, és nekünk van is emberünk ma aki nem fél széthinteni Azt. Legyen az akárhogyan is.

¹⁴⁹ Hol vagytok azonosítva? Milyen csoporttal vagytok? Látjátok? Hol álltok? FigyeljeteK.

¹⁵⁰ Ez a fiatal fickó, azonosította magát az ő saját gyülekezetével; az ár túl nagy volt. Tehát ha—tehát ha ti emlékeztek az ő utolsó azonosítására, hol azonosítottuk ezt a fiatal uralkodót akinek lehetősége volt követni Jézust. Ő továbbment és vette az ő gyülekezetét és elment. Ő egy jó fiú volt, azt mondta hogy ő megtartotta a parancsolatokat és mindezeket a dolgokat tette. És ő tudta hogy ő éppen annyira jó mint bármelyik közülük, tehát ő egyszerűen azon a véleményen volt. Ő elutasította hogy Jézust kövesse, és az ő utolsó azonosítása, a pokolban találjuk őt, Lázárért kiáltozott, hogy jöjjön és hozzon neki egy kevés vizet.

¹⁵¹ Vagy, a ti azonosításotok, azzal a csoporttal lennétek azonosítva amelyben Júdás volt? Ő Jézussal kezdett el járni. Jól indult el, úgy mint a Pünkösdiek tették évekkal ezelőtt. De pontosan abból amiből kijöttek, a szervezetből, a ti anyáitok és apáitok, ez a fiatal csoport visszafordult és csináltak maguknak

egyét éppen olyant amilyenből kijöttek ők. Látjátok? Milyen típusú csoporttal vagytok?

¹⁵² Most a Biblia azt mondta, hogy ez a Laodiceai Gyülekezeti Kor... Júdás, tudjátok, hordta a... Ő lehetőséget látott hogy valami nagyot érjen el azzal ami volt neki. Ő Jézussal volt azonosítva. Ő hordta a perselyt, így ő azt gondolta, azzal, csinálhatna némi többlet pénzt eladva Őt harminc ezüst pénzért.

¹⁵³ Ez pontosan az amit a Laodiceai Gyülekezeti kor tett. A Biblia mondta így. "Gazdag vagy, és azt mondom, 'Meggazdagodtam, bőven vannak javaim és semmire nincs szükségem.' És nem tudod hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás, vak, mezítelen; és nem tudod ezt." Az a Pünkösdi, az utolsó Gyülekezeti Kor; nem Luther, nem Wesley. Hanem a Pünkösdiek, ez a Gyülekezeti Kor.

¹⁵⁴ Hol vagytok azonosítva most? Azt mondom, "Én Pünkösdi vagyok." Látod hogy hol van az azonosítva? Annál amely kitette Őt kívülre. Biztosan, mert ők gazdagok, nincs szükségük... .

¹⁵⁵ "Óh, te azt mondom, 'gazdag?'" Hát, te kint szoktál állni itt és három dollárt fizettél egy héten egy kicsi öreg viskóért a sarokban. Nem mintha én azzal próbálnék azonosítani; de ha arra van szükség a teljes Igét prédikálni, vedd azt. Biztosan. Most mi ötvenmillió dollárt fizetünk a szemináriumokért, és csoportokért, és hatalmas nagy dolgokért, meg más helyekért milliárdokat és millió dollárokat költenek hatalmas nagy épületekre, hogy helyet csináljanak, és prédikálván hogy Jézus hamar eljön. És tudok misszionáriusokról, a mezőn, akiknek a lábaikon nincs cipő. Ámen. Adakozást szedtek, több misszionáriusnak; és egy öreg testvérnek, nincs semmi a lábára hanem csak egy pár szandál, az az összes ami neki volt, ő vette azokat és feltette oda egy felajánlásért valamely másik misszionárius számára. Óh, Istenem! Hol vagytok azonosítva?

¹⁵⁶ Pünkösdiek! Én nem fogok túl sokáig ott maradni, de ti tudjátok hogy mit akarok mondani. Óh, Istenem! Kiárúsítottátok! Mit árusítottatok ki? Kiárúsítottuk a mi születési jogainkat népszerűségért. Mi olyanok akartunk lenni mint a Metodisták. Olyanok akartatok lenni mint a Baptisták és Presbiteriánusok. Olyan fajta épületeitek vannak. Felállítotok egy szemináriumot, mint egy inkubátort, és prédikátorokat költenek ki akik hagynak benneteket bármit csinálni amit akartok, és mégis magatokat "pünkösdi"-nek nevezitek. Ez egy hazugság. Igaz! Emlékezzetek, emlékezzetek, pont az a dolog volt ami Júdást népszerűvé tette a többi lelkészek között, ő eladta Őt harminc ezüst pénzért.

¹⁵⁷ Ő, mi változtatta meg őt? Ő valóban kételkedett Krisztus igényéről hogy Ő az Ige. Ő láthatta azt az Embert, ehett Vele, halászott Vele ott kint, meg minden mást; és hogy Ő az Ige, ő azt nem tudta elhinni. Nem tudta hinni hogy Ő Isten volt; de Ő az

volt. A Júdás jelleme okozta az ő számára ezt tenni. A te jellemed ugyanazt tette-e? Emlékezzetek, Júdás nagyon vallásos volt.

¹⁵⁸ Én elmentem Afrikába, és ők azt mondták, “Hát, Elvis Presley, nekünk megvannak az ő énekei mindenütt itt, amint ő énekel.”

¹⁵⁹ Pat Boone és a többi, nekik nem lenne szabad megengedni hogy kiejtsék a Nevet. Szenny és piszok! Ez képmutatás. “Aki Jézus Nevét említi, különítse el magát a bűntől.” Látjátok? De íme. Látjátok hogy hová értünk? A bűn nagyon áruló, az nagy ravaszsággal költözik be, amíg nem is tudjátok hogy az ott van, amíg az körbeburkol titeket, látjátok, és azután benneteket annak a körmeibe fog. Látjátok mi volt Júdás végső azonosítása?

¹⁶⁰ És, testvérem, mert a gyülekezet amibe te jársz az nagyobb mint a következő a sarkon amott, mégis ők az Igazságot prédikálják, és ti nem, látod hogy hová juttat az téged? Az a Júdás szelleme. És ismered az ő utolsó azonosítását? Egy szikomórfán lógott.

¹⁶¹ Vagy a Krisztus valódi tanítványaival találjátok magatokat azonosítva? Most zární fogunk, biztosan most. Hű lenni Hozzá és az Ő Igéjéhez, szemben minden kritizáló megjegyzéssel! Azonosíthatjátok magatokat Péterrel a Pünkösöd Napján?

¹⁶² Amikor mindnyájan látták azt, azt mondták, “Nézzétek ezt a csomó örült embert. Ők mindnyájan részegek.”

¹⁶³ Péter felállt és azt mondta, “Jeruzsálemi férfiak, és ti akik Júdeában laktok, hadd tudassam ezt veletek, és hallgassatok szavaimra. Nem részegek ezek amint ti képzelitek; ez a napnak csak a harmadik órája. De ez az, a Szentírás, amely meg volt mondva Jóel próféta által.” Mi volt az? Az Isten Igéje volt szemellátható. Ő azt mondta, “Térjete meg, mindannyian, és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében a ti bűneitek bocsánatára és veszítete a Szent Szellem ajándékát. Az ígéret nektek van, és a ti gyermekeiteknek, és azoknak akik még távol vannak.” Mennyi? “Annyi amennyit az Úr a mi Istenünk elhív.” Ő soha nem hívta el az összeset, tudjátok. De azok, akik elhívattak tudják mit kell tenni. Rendben van. Rendben van.

¹⁶⁴ Vagy Pállal, vagy Pállal voltatok amikor a—a—a népszerűséget szerető Démás elpártolt tőle, a világ dolgai miatt, az ő segítőtársa; ha te láttad volna, az összes nép kinevette Pált, hallva hogy Pál azt mondta, “Hozd a kabátot.” Egy ember olyan szolgálattal mint az övé volt, és egyetlen egy kabátja volt.

¹⁶⁵ Hát, Démás azt gondoltam, “Neki kellene hogy legyen egy hatalmas nagy Biblia iskolája, és az teljesen megszervezve mindenhol, és valami nagy egyesületben. Hát, ő megtudta gyógyítani a betegeket. Ő egy próféta volt. Hát, neki kellene hogy meglegyen a pénznek minden fajtája, milliók örököse, és itt van az ember csak egy kabátja van.”

166 Azt mondta, “Kezd hűvösödni itt lent. Mondjátok neki hogy hozza le a kabátomat amikor jön.”

167 És Démás, ezt látva, elment a világgal, és elhagyta az ő szegény kicsi testvérét megharcolni azt egyedül. Megmertél volna állni és látva Jézust ott kint, a hidegben, szükségben látva Őt, és elmész Tőle?

168 Emlékeztek Szent Mártonra? Sokan közületek testvérek emlékeztek őrá, Szent Márton írásaira. Ő Tórász-ban volt, Franciaországban, és ő nem volt Keresztény. Az anyja Keresztény volt. Ő az unokatestvére volt Iréneusznak. És, akkor, ez néhány évszázddal volt az apostolok halála után, amikor ők még mindig megpróbálták az Igét összetartani; és a Katolikus egyház mindenben a dogmák irányába ment, és ők ki nem állhatták azt.

169 És Szent Márton, egy kapun ment át, ahol...egy hideg délutánon, és ott feküdt egy öreg koldus, halálra fagyva. Senki nem adna neki egy kabátot. Szent Márton levetette az ő saját kabátját, félbevágta azt és beburkolta a koldust abba, és elment. Azok kinevették őt. “Milyen egy ostoba katona ez. Ő még összetöri a mi hadseregünk szabályait is. *Igy* tesz ő. Egy ember egy fél kabáttal beburkolva, azért a csavargó miatt.”

170 Azon az éjszakán amint feküdt ott az ő ágyában, felébredt egy zajra. És amikor felnézett, ott állt Jézus beburkolva abban a kabátdarabban. Tudta hogy amit annak a koldusnak tett, ő Krisztusnak tette azt. Ez volt az ő megtérése.

171 Megállnátok és néznétek az Evangéliumot szenvedni ma? Vagy elmennétek a népszerűséget szerető tömeggel, amint Démás tette? Vagy ki fogtok állni Ő mellette, életre vagy halálra? Amint Péter tette, “Én kész vagyok fogságba menni, vagy akárhová, Veled.” Igen.

172 Amikor a vitatárgy megjelenik a gyülekezetben, vajon az asszonyoknak vágni kellene-e a hajukat, vagy mit kellene nekik tenni, úgy ahogy ők a Korintusiakban tették, melyik oldalon foglalnál helyet akkor? A ti jelenlegi állapototok mit tett volna abban az időben? Gondolkozz el erről, testvérnő. Amikor, Pál azt mondta, “Nem engedem meg hogy egy asszony tanítson vagy valami hatalmat birtokoljon, hanem legyen engedelmes.”

173 Ők írtak és mondták neki, azt mondták, “Hát, a gyülekezet, itt, a Szent Szellem mondta nekünk.”

174 Ő azt mondta, “Mit? Az Isten Igéje tőletek jött ki? Az csak hozzám jött egyedül. Ha bármely ember önmagát egy prófétának véli, vegye tudomásra hogy amit én mondok az az Istennek parancsolatai.” Ő azt mondta a Galaták 1:8-ban, “Ha egy angyal jön a Mennyből és bármi más dolgot mond, legyen átkozott.”

175 Milyen oldalt foglalnál el abban a vitában, ha az a te gyülekezetedben lett volna? Ha? Találd meg a te jelenlegi

állapotodat most. Én egyszerűen megpróbálom megkérdezni hogy hol vagy. Óh, testvér, siessünk. Pál lealacsonyodott egy nagy állásból, emlékezzetek. Te azt mondod, “De, testvér, én—én egy körzeti ember vagyok. Én egy—én egy...” Engem nem érdekel hogy mi vagy. Én azt kérdezem hogy milyen a te jelenlegi állásod, a te jelenlegi jellemed. Mit, mit tesz az neked? Hol lennél azonosítva?

¹⁷⁶ Pál, emlékezzetek, egy nagy oktatásból jött Gamáiel alatt. Gamáiel volt az ő nagy tanítója, és ő egy nagy valami volt, egy nagy ember lehetett volna. De ő lealacsonyodott hogy láthassa az Isten Igéjét állandóan növekedni, és az ő életét adta azért.

¹⁷⁷ Mózes egy trónról jött, fáraó lehetett, hogy vigye az Isten Igéjét a pusztaságon keresztül.

¹⁷⁸ Jézus a Mennyből jött, Életet adni nektek. Milyen tömeggel vagy azonosítva? Óh, utat engedve visszatükrözni Önmagát, mint egy felvillanó Világosság! Miért tenné Ő azt?

¹⁷⁹ Most, egyszerűen, csak legyetek nyugodtak csak egy percre tovább, egy néhány percre, ha akarjátok hogy imádkozva legyen értetek. Tudom hogy sokáig tartalak benneteket. Most pont öt óra lesz húsz perc múlva. Öt körül elmegyünk, ha az Úr akarja. Hallgassatok. Milyen tömeggel azonosítanátok magatokat? Akarok kérdezni tőletek valamit.

¹⁸⁰ Jézus jött hogy Világosságot gyűjtsen. A villanófény egy képet csinál. Látjátok, hogy Ő, hogy ti vissza legyetek tükrözve, vagy Ő vissza legyen tükrözve bennetek; amikor a ti képetek le van fotózva, az úgy nézne ki mint az Övé; amikor az emberek rátek néznek, ők meglátják az Isten Igéjét élni ismét. Ez az amiért jött Ő, elhozni azt a kamerát, az Ő megszentelő Vére által, az Igét közel hozni hozzátok. Ez okból, Ő azt mondta, János 14:12, “A munkákat amelyet Én teszek ti is tenni fogjátok.” “És ha valaki Engem akar követni, tagadja meg az ő hitvallását, tagadja meg önmagát, tagadja meg a világot, vegye fel az ő keresztjét és kövessen Engem.”

¹⁸¹ Vagy, azonosítva vagy valamely Irás részben ahol a—valamely Irás részben ahol a...azok akik nem maradtak meg? Hol vagy tehát azonosítva? A kamera immár elvillant. Te azonosítva vagy valahol. Itt ültetek ezen a délutánon, mindannyian, most hallgassatok, ti azonosítva vagytok valahol. A kamera immár elvillant. Ti tudjátok hogy mik vagytok. Az levette a ti képeteket valahol. Most hol álltok? Te vagy a bíró.

¹⁸² Isten segítsen minket hogy úgy legyünk azonosítva, Őbenne, hogy visszatükrözzük az Ő Életét a mi sajátunkban. Hallgassatok, az aranyműves, szokta venni és ütni az aranyat, és ő folyton üti azt és üti, és átfordítja azt, és üti azt, addig míg meglátja sajátmagát visszatükrözve abban. Akkor az tiszta arany; az összes salak ki volt verve. A Szent Szellem, ma, és ebben az összejövetelben, a következő órákban, vegye Ő ezt az

Igét és üsse Azt, a mi szívünkben, amíg az összes kétség, az összes hitvallás, és minden dolog ami ellentétes Istennel, el nem tűnt, hogy tudhasuk, (hallgassatok most) hogy mi, a Gyülekezet, visszatükrözhessek az Ő feltámadását.

¹⁸³ Hallgassátok meg ezt a kicsi történetet, és azután készítsétek elő a ti imajegyeteket.

¹⁸⁴ Carlsbad-ban, New Mexikóban, sokan közületek hallottak arról a nagy barlangról ott lent, látjátok, lent a föld alatt. Lementek körülbelül egy mérföldre, egy—egy dolgon. Az megy egyenesen az egész úton lefelé, egy mérföldet a föld alá. Annyira sötét van, hogy *így* teszitek a kezeteket, nem láttok semmit, egyszerűen annyira sötét. És egy kis család lement egyszer, és—és a kicsifüú társalgott a kísérővel, aki egyszer csak odasétált, és egyszerűen lekapcsolta a fényt, és a kislány elkezdett visitáni. Megrémult.

¹⁸⁵ Ez olyan mint a kis Menyasszony most, Neki állást kell foglalnia. Az sötétnek látszik. A Gyülekezetek Tanácsa be fog titeket dobni abban a dologba, vagy állást kell hogy foglaljatok és kijönni. Nektek vissza kell tükrözni a ti jellemeteket. Mit fog a Menyasszony tenni abban az időben?

¹⁸⁶ Mi fog történni amikor nem vásárolhattok sem el nem adhattok, amikor nekik a gyülekezetnek egy egysége lesz? Most te azt mondod, "Amikor az történik?" Nem, nem a villanás lefotózta a te képedet akkor már. A jellemed immár megmondta neked. Te immár abban vagy. Látjátok? Tudjátok mit mondott a Biblia arról. "Ők jönnek, ezt mondva, 'Igen, Urunk, mi bejövünk most,' de az túl késő, az ajtó zárva van." Látjátok?

Mi fog történni a kicsi Menyasszonnyal?

¹⁸⁷ Én gondolok arra, ebben a kis történetben. Tudjátok, amikor az a kicsi lány visitotte, fel-és-le ugrálva, idegrohamban, amint halálra ijesztette őt, amikor látta hogy mi történik. És abban az éjféli sötétségben, a fény egyszerre csak félbeszakatt. A kicsi fiú azt mondta, felkiáltott, teljes hangjával, azt mondta, "Ne félj, kicsi testvérnőm, van nekünk egy ember itt, aki világosságot tud gyújtani."

¹⁸⁸ Ne félj, kicsi testvérnő, van nekünk egy Ember itt Aki Világosságot tud gyújtani, látjátok, Aki az Isten Igéj teheti egyszerűen azt amit Annak tennie kell. Ez az Ember Jézus Krisztus. A ti jellemetek hadd tükröződjön vissza az Ővével.

Imádkozzunk.

¹⁸⁹ Ne félj, kicsi Testvérnő, van nekünk egy Ember itt aki Világosságokat tud gyújtani. Akárhhol vagy, bárhol láttad a te helyedet ezen a délutánon, azt rád bízom. A jelenlegi jellemed meg fogja láttatni sajátmagadat valahol a sor mentén. Melynél órákat és órákat tudtunk volna időzni. Milyen a jelenlegi jellemed? Most imádkozzunk, és imádkozzatok ti is. Most

emlékezzetek, lehet hogy soha nem látlak titeket újból, lehet ti soha nem láttok engem újból, amíg odaát találkozunk. Most a jelenlegi állapototokban; engem nem érdekel ki vagy te. A te jelenlegi állapotodban, én beteszem magamat is abba, az én jellemem, mit tükröz vissza ezen a délutánon? Hol vagyok azonosítva?

¹⁹⁰ Mennyei Atyánk, kutasd a mi szíveinket, ebben a percben. Ez csak az időnek egy pillanatát igényli, egy változás. Hadd jöjjön a Krisztusnak értelme mibélénk. A Biblia azt mondta, “Az az értelem legyen bennetek amely volt Krisztusban.” Az megváltoztatja a mi jellemünket. És ebben az elnyújtott prédikációban, ha annak nevezhetném, ezen a délutánon, egyszerűen az én alázatos módomon megmutatva az embereknek amit én hiszek, amit Te akarsz nekünk tanítani. Istenem, hadd legyen az az értelem bennem amely Krisztusban volt. És ha bárhol elmulasztottam kihangsúlyozni a Te Igédet egy “ámen”-nel, és azután követni azt, akkor, Uram, változtass meg engem, újítsál fel engem. Én a Te szolgád vagyok; akarok lenni, Uram. Segíts nekem. Segíts mindenkit itt Uram.

¹⁹¹ És most én Rád bízom őket. Ha vannak itt olyanok, Uram, akik a Te gondolatodban voltak a világ alapítása előtt, kétségtelenül ez felébreszti őket. Én bízom, hogy mindnyájan ott voltak. És Ott, Atyánk, mi tudni fogjuk amikor Te jössz és a nagy Könyv megnyitattik, meg fogjuk érteni akkor. És ha vannak akik elkóboroltak, az Ösvényről kiestek, imádkozom, Istenem, hogy Te hozd vissza őket ma, hozd őket vissza ahhoz az igazsághoz és Életnek Ösvényéhez. Mi a Te kezeidben vagyunk, Uram, tégy velünk amit Te megfelelőnek látsz. Én ezt a hallgatóságot Neked adom, úgy mint az összejövétel győzelmi jelvényét, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

¹⁹² Most nekünk nincs időnk az oltárhoz hívás számára, de én azt akarom hogy az oltárhoz hívás legyen a ti szívetekben. Hol vagytok azonosítva, a ti jelenlegi állapototokban?

¹⁹³ Most ilyen prédikálás után, én megfogom kérni a Szent Szellemet, ha Ő akarja, hogy segítsen nekem csak egy percre most, amíg a kenetet megkapom, hogy a betegekért imádkozzak. Ezek a dolgok melyeket mondtam, legyen igazság, Istenem. Melyek, igazságok is.

¹⁹⁴ Most ha mindenki ülve fog maradni és igazán tiszteletteljes lesz csak egy pillanatra, kérek, így, látjátok, és lépjétek kapcsolatba Vele. Ti egyszerűen valamin *itt* vagytok, és ha valami mozog, az megzavar téged. Ez egy nagyon kemény dolog. Az úgy néz ki, hogy ha az az asszony fenn ott a—a Sikár. . . Az egyszer történt meg. Jézus nem ismételte meg azt újból és újból.

¹⁹⁵ De az amerikai embereknek szórakozottnak kell lenniük, tudjátok, az—az egyszerűen a mi természetünk. Mi egyszerűen. . . Mi inkább otthon maradnánk és a televíziót

néznénk, több a szórakozás annál ami a gyülekezetben van. Látjátok? Ez az, látjátok, az szórakoztatás. Ez az amit mi akarunk. Ez bejutott a gyülekezetbe. Isten nem szórakoztat titeket. Ő egyszerűen hozza az Ő Igéjét nektek. Látjátok?

¹⁹⁶ Ő azt mondta annak az asszonynak, és azért nekik hinniük kellett annak a prostituátnak a szavát. De az egész város készen volt, látjátok, ők az Isten gondolatában voltak a világ megalapítása előtt.

¹⁹⁷ Most Isten ismételve ezt meg újból ezen a délutánon, ez az én alázas imám. Elhagyva titeket, hagyja Ő ezt veletek. Imádkozzatok.

¹⁹⁸ Ott kint hányan . . . nem látok egy személyt sem ott akit én ismerek. Mindenki aki ebben a tömegben van, és én nem . . . lehet, meglehet hogy az imajegyek mindenütt vannak. De ti akik ott kint ültök, akik betegek vagytok vagy valami szükségetek van, vagy valami, és tudjátok hogy én semmit sem tudok rólatok, emeljétek fel a ti kezeiteket, egyszerűen mindenütt ahol vagytok. Látjátok? Egyszerűen mindenki.

¹⁹⁹ Az Úr segítsen minket ebben most. Most senki ne mozogjon. Ne, kérlek, senki ne mozogjon. Ez egy—egy nagy dolog.

²⁰⁰ Most, nem szükséges hogy mondjam, próbálva megmagyarázni ezt, arra nincs mód. Most, a Biblia azt mondta, mely az Ige, hogy, “Ő a Főpap Akit meglehet érinteni a mi fogyatékoságaink érzésével.” Így van ez?

²⁰¹ Most néha a hit ismeretlen nektek; megkaptátok azt, és nem tudjátok. Ha megpróbáljátok magatokat valamibe belenyomni, ti eltévesztitek azt, átmentek azon. Az annyira alázas és egyszerű, látjátok. “És Ő a Főpap Akit meglehet érinteni a mi fogyatékoságaink érzésével.” Akkor, ha ti megérintettétek Őt, Ő cselekedni fog úgy ahogy Ő azelőtt tette. Így van ez? [A gyülekezet mondja “Amen”—Szerk.] Most figyeljétek.

²⁰² Látjátok ezt az asszonyt aki pontosan itt lent ül? Én—én nem ismerem a kicsiny lelket. Ő egyszerűen ott ül, de valahogyan ő kapcsolatban van Istennel. Mert a dimenzióba amelybe én most belenézek, látom az asszonyt, és ő tudatában van, hogy valami megtörténik. Imádkozik az ő gyermekeiért akik nincsenek itt. Ez igaz. Én nem ismerem őt. Soha nem láttam az asszonyt, de ő mélyen aggódott néhány gyermekért.

²⁰³ Hiszed hogy én az Ő szolgálója vagyok? Hiszed azt, azt hogy Jézus Krisztus itt van, a Szent Szellem Aki . . . Látod, ha mi magunkat kiemelhetnénk az útból! Látjátok? Most meggyógyítani téged, én nem tudlak. Látjátok? Vagy, megadni a te vágyadat, én nem tudom. Látod, annak Istenen keresztül kell jönnie, hacsak nem mond nekem valamit amit neked átadjak. Most, de ha Ő ki tudja nyilvánítani nekem, hogy mi a baj azzal a gyermekkel, vagy akármi is az, te—te hinni fogod, hogy én az Ő szolgálója vagyok? Te hinni fogod.

204 Most az egész hallgatóság, ha akarjátok, a hölgy éppen itt ül. Felállnál? Most, a Biblia itt van előttem, én nem ismerem az asszonyt. Soha nem láttam őt. Most, itt, visszamegyünk a Sikárhoz.

205 Kérem, mindenki legyen tiszteletteljes. Látjátok? Mikor láttok valamit. . . Látjátok, ez egy szellem, valami mozog, ismét félreterel engem.

206 Igen, a hölgynek van három gyermeke akiért imádkozik, és mind a három beárnyékolt. Azaz, ők nem Keresztények. Ők nincsenek megmentve. Ez igaz. Egyik közülük egy leány, és neki egy kelevénye van a lábán, fent magasan. Ez igaz, úgy van az? Egyiknek valami baja van az ő szemeivel, a fiúk közül az egyiknek. A másiknak szív baja van, és egy alkoholista. Ez az igazság. Ez a te vágyad? Ez az amit te az Istentől akarsz? [A testvérnő mondja, "Amen."—Szerk.] Akkor én kérem, Jézus Nevében, hogy Ő adja meg neked ami a te vágyad. Neked szükséged van—szükséged van valami más dologra?

207 Itt van egy hölgy, egyszerűen amint azt mondtam, az felizgatta őt. Ő egyenesen itt ül hátul. Izületi gyulladással szenved. Az ő neve Thomason; ő nem tudja. . . Igen. Én egy idegen vagyok számodra. Soha nem láttalak téged az életemben, de ez az aki te vagy. Hiszed hogy én az Ő szolgája vagyok, hölgyem? Hiszed hogy amit mondtam az igazság, és Istentől jön? Te izületi gyulladással szenvedsz.

208 Az a te férjed ott ülve melletted. Ő is szenved. Neki valami hiba van az ő—ő ereivel, ezt "az artériák megkeményedésének" hívják. Ez igaz. Neki valami baja van az ő lábaival is. Ez igaz. És, aztán, te próbálsz elhagyni az ivást. Te akarod azt tenni. Te egy alkoholista vagy, de te abba próbálsz hagyni az ivászatot. Hiszed hogy én az Ő szolgája vagyok? Elfogadsz engem mint Isten szolgáját? Akkor én megszabadítalak attól, a Jézus Krisztus Nevében. Hiszel, uram? Add a te szíved Krisztusnak, keresd a lelkészeket a keresztségre, és számodra be van fejezve. Csak higgy.

209 Hiszel? "Ha hiheted!" Van valami hiba a te oldaladdal, ugye, édes? Ha hiszel teljes szíveddel, Isten meg fogja gyógyítani azt.

210 Ott ülve, a következő, neked cukorbetegséged van. Hiszed hogy Isten meggyógyítja a cukorbetegséget a te számodra, és jól leszel?

211 Szív baj; hiszed hogy Isten meggyógyítja a szív bajt? Rendben van, uram.

212 Szintén, szív baj, a következő. Hiszed hogy Isten meg fogja gyógyítani a szív bajt, következő? Ez igaz. Hiszed hogy Ő megteszi azt? Ah-hah.

213 Ez a testes hölgy aki itt ül. Egy néhány perccel ezelőtt, mikor prédikáltam, amikor odaértem, hogy azonosítsátok magatokat,

ő egyenesen felémnézett. Te meggyógyultál akkor. Neked vesebajod volt. Ha ez igaz, állj fel a lábaidra. Látjátok? Nos, te mint ha . . . Nem volt egy furcsa érzésed hozzád jöve amikor én a ti magatok azonosításáról beszéltem? És neked volt egy igazán furcsa érzésed, egyenesen rámnéztél. Akkor történt meg. Menj haza most, te jól vagy. Csak higgy Istenben, ennyi az egész.

Látjátok, az Ige szemelláthatóvá lett téve.

214 Elragadta a lélegzetedet, uram. Hiszed hogy Isten megtud gyógyítani téged abból a szívbajból, és egészségessé tesz? Az őszhajú férfi, jóképű fickó ott ülven, hiszed hogy Isten meggyógyítsa a szívbajod? Hiszed. A te feleséged ott ül most. Hiszed hogy én megtudom mondani neked, hogy mi a baj a feleségeddel, az Isten segítsége által? Hiszed hogy Isten megtudja mondani nekem mi a baj övele? Ez vérszegénység, egy vérállapot. Ez igaz. Hiszed hogy Isten mindkettőtöket egészségessé tesz most? Hiszed? Elfogadod azt?

215 Most a hölgy aki ő mellette ül. Látjátok azt ott lemenve? Annak a hölgynek valami hiba van az ő hátával. Hiszed hogy Isten meggyógyítja a hátbajt, hölgyem, és egészségessé tesz?

216 A férfinak melletted izületi gyulladása van. Hiszed hogy Isten meggyógyít az izületi gyulladásból, uram? Elfogadod azt? El? Felemelted a kezed. Rendben van.

217 Hogyan van azzal a kicsi hölgygyel aki ott ül egyenesen rámnézve, éppen melletted? Igen, ő az ő édesanyjáért imádkozik. Édesanyja a kórházban van, fertőzéssel. Ez igaz.

218 Te emelted fel a kezed, aki közvetlen mellette vagy, testvérnő. Te nem az édesanyádért imádkoztál. Ez a hölgy a kórházban lévő édesanyáért imádkozik. És, de, te, a te papáért, neki rákja van, és te érte imádkozol. Ez igaz. Látjátok?

219 A következő hölgynek tüdőbaja van. Hiszed hogy Isten meggyógyítja a tüdőbajt?

220 Most, látjátok, az annyira elfogott, hogy én majdnem megvakultam, látok körülbelül húsz vagy harminc embert ott.

221 Mit, hol vagytok azonosítva most? Azonosítva vagy ezt mondva, “Én egy hívő vagyok. Én hiszek Istenben. Vagy, én hiszem hogy ez Ó?” Te azono. . . Vagy, te—te azonosítva vagy azzal az Igével, ezt mondva, “Isten megígérte Azt. Amit Jézus tett akkor, Ő tette újból ma. És én hiszem azt, hogy mi a Sodoma napjaiban élünk, és éppen a világ pusztulása előtt. És Jézus megígérte, hogy Ő szemelláthatóvá teszi Önmagát újból éppen úgy, ahogy Ő tette Sodomában, úgy ahogy tette Ő ott, és amint teszi Ő most.” Hiszitek azt? [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.]

222 Akkor, mindannyiatoknak akiknek van imajegyetek, *ebben* a sorban itt, ez a részleg itt, álljatok a fal mellett, *így*. Menjetek ki a helyetektől, álljatok fel a fal mellett, mindnyájan *erre* az oldalra.

223 Most azok akik *ebben* a részlegben vannak akiknek van imajegyetek, a középső részlegben, álljatok fel ebbe az oldalhajóba, gyertek ki *erre*. Ne, ne menjetek át most, látjátok, álljatok egyenesen az oldalhajóba. Látjátok, menjetek egyenesen. . .

224 Most várjatok. Akarom ezt, ez a tömeg *ezen* az oldalon át, álljanak *erre*, nézzétek, forduljatok erre. Akarom hogy *ez* a tömeg menjen körbe *erre*; menjetek vissza az oldalhajón keresztül, menjetek vissza *arra*, jöjjetek körbe, és *itt* csatlakozzatok.

225 Most mindenki aki ebben a másik részlegben van, akiknek imajegyek vannak, álljanak fel *ebbe* az oldalhajóba, erre. Ez igaz. Gyertek, ki *ide*, és menjetek visszafelé, és csatlakozzatok ezek mögé.

226 Most vagy egy teljese kudarcot fogtok látni vagy látni fogjátok az Isten Dicsőségét. Most hol vagytok azonosítva ma, a hívőkkel, vagy nektek szórakoztatottnak kell lenni, vagy Istenben fogtok hinni? Néhányan a Biblia idejében, még a Szent Péter árnyéka is, egy halász aki nem tudta leírni az ő nevét, annak az embernek az árnyéka, aki megmutatta ugyanazt a jelet amelyet ti láttatok itt ma, az emberek fölött áthaladt és azok meggyógyultak. Hányan tudjátok hogy ez igaz? [A gyülekezet mondja, "Ámen"—Szerk.]

227 Most, testvérek, ti nem vagytok kihagyva. Mialatt azok itt, így, látjátok, az utat enged annak. És egyszerűen álljatok ide. [Branham Testvér megfordul és a lelkészekhez beszél.] [Üres hely a szalagon.—Szerk.]

228 Ha van egy pásztor itt aki hisz a betegekért való imában, nem akarom, hogy ti emberek azt higyjétek, (én itt felállva mint egy evangélista a—a megkülönböztetés ajándékával, és így tovább akképpen, és a prófétikus óra amelyben élünk), hogy azt higyjétek, hogy a ti pásztorotok nem olyan megelegendő mint bárki más. Ó Krisztus egy szolgája, ugyanazzal a hatalommal amely van nekem vagy bárki másnak van. A mi hatalmunk Jézus Krisztus. És akarom, hogy ők jöjjenek le és imádkozzanak velem mialatt mi imádkozunk.

229 Most, minden pásztor itt aki hisz az Isteni gyógyításban és itt akar állni velünk, jönnél és tennéd, foglaljátok el a helyeteket itt velem mialatt imádkozom a betegekért, bárki közületek pásztorok akik jönni akartok. Ez a pásztorok csoportja, a támogató pásztorok, megkérdeztem őket ott, azt mondták, "Nem számít milyen pásztor az, milyen gyülekezethez tartozik." Ha Presbiteránus, vagy, Lutheránus, vagy egy Katolikus pap, gyere ide és állj velünk ha hiszed a Krisztus Üzenetét, ha hiszel az Isteni gyógyításban. Gyere ide és vesd kezeidet rájuk. Biztosan te nem—te nem különülsz el, mint Krisztus szolgája, te nem különited el magadat a te. . . az emberi lényektől, nem számít

hogy ők a te—te—te parókiához tartoznak vagy sem, vagy a plébániához. Te nem különítenéd el magadat tőlük. Te hinni fogsz. Szívesen várlak, hogy jöjj ide és segíts nekem, kezeidet rátéve ezekre a beteg emberekre, hogy ők meggyógyuljanak.

²³⁰ Rendben van, gondolom hogy a sorok készen vannak a kezdéshez. Akarom hogy a diakonusok eljussanak az ő helyeikre, hogy segíteni tudjanak az emberekkel.

²³¹ Most, hogy mi ne...mindenki megtudja érteni, most figyeljetek igazán nagyon. Hallotok? Mondjátok, “Ámen.” [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] Mondjátok ezt ismét. [“Ámen.”] Nézzétek, én fogok adni nektek . . .

²³² Most, én nem tudok minden személyt venni, álljak ott és velük imádkozzak, és legyen felismerés. Még ötért vagy hatért menne, és ők elvinnének engem az épületből. Tudjátok azt.

²³³ Jézus, egy asszony megérintette Őt, és Ő megfordult és megmondta neki, hogy mi volt az ő baja, és mindent arról. És Ő azt mondta, “*Erő* ment ki belőlem,” *erő*; egy személy. És az Isten volt, szemelláthatóan, testben.

²³⁴ Ez csak egy kicsi ajándék, látjátok, hogy Őt szemelláthatóvá tegye, egy megígért ajándék a nap számára. Figyelj, barátom.

²³⁵ Péter, egyszer, a színre volt hívva ahol egy halott asszony volt, Dorkás névszerint. Mindenki aki emlékszik arra, mondja “Ámen”. [A gyülekezet mondja, “Ámen”—Szerk.] És Ő átment és letérdelt, és imádkozott. Azután...Hallgassátok most, ti emberek az imasorban. Miután ő imádkozott, átment és kezét Dorkásra tette, és ő életre kelt. Úgy van az? [“Ámen.”]

²³⁶ Most testvérek, én akarom hogy ti és ez a gyülekezet csatlakozzon velem. Nézzetek ide, itt állva, körülbelül ötszáz ember, vagy talán több, itt állva, ezen a délutánon, hogy imádkozva legyen értük. Most elimádkozzuk a hitnek egy imáját, mindannyian. És azután amikor az emberek elhaladnak mellettünk, mikor ti a kezeiteket rájuk teszitek, tegyétek rájuk ott, hittel, hogy az meg fog történni. Én hinni fogok. Én igen, én az egész szívemmel, hinni fogok.

²³⁷ Mennyei Atyánk, most a nagy menet el fog kezdődni innen. Emberek százai fognak közöttünk elhaladni, és ezeknek a lelkeseknek a kezei alatt. Hadd értsék meg Uram, hogy ők egyszerűen a Kereszt alatt haladnak el. Ők elhaladnak a . . . ahol a Vér volt hullatva, hogy elkészítse ezt, amit mi teszünk, hogy ez valódi legyen. Mert, Ő aki a Kereszten függött, azt mondta, “Ezek a jelek fogják követni azokat akik hisznek. Ha kezeiket betegekre teszik, azok meggyógyulnak.” És hadd fogadják el az emberek ezt.

²³⁸ Te megígérted, hogy Te megmentesz bárkit aki “akarja.” Nem mentheted meg a világot, mert nem mindenki aki “akar” hisz

Bened. Te elmentél egy városba, sok hatalmas munkát nem tudtál megcselekedni, a hitetlenség miatt.

239 Nem is leszel képes segíteni egy személynek sem aki ezen a soron keresztül jön, hacsak ők nem akarják, az ő szívtől mélyéből, hogy azonosítsák magukat a hívőkkel és az Isten Igéjével, hogy a dolog be van fejezve. Ez a nagy azonosítás jöjjön most, hogy amikor mindezek az emberek elhaladnak ezeknek a lelkészeknek a kezei alatt, a Szent Szellem helyezze az ő szívtükbe, hogy ők megcselekedték az Isten parancsát, és menjenek ki innen örvendezve, meggyógyulva, az Isten Országának haszonjára. Mi engedelmeskedünk Neked, Uram, ebben a cselekedetben, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

240 Akarom hogy valaki, Roy, gyere ide ha akarsz, és énekelj a *Higgy Ó Csak Higgy* kezdetű éneket. Akarom hogy a többiek, a fejeiteket hajtsátok meg, és mindenki imádkozzon.

241 Most, ezek itt, édesanyák, édesapák, és gyermekek, kicsi, beteg kisbabák, emberek rákkal haldokolva. Ha ez te lennél, akkor akarnál valakit aki őszinte. És mi akarjuk azt őszintén.

242 Most, mindnyájan hajtsuk meg a fejeinket most. Én le fogok lépni ide az én testvéreim közé, imádkozni a betegkért. [Branham Testvér és a lelkészek a betegekre teszik kezeiket és imádkoznak értük az imasorban. Üres hely a szalagon—Szerk.]

243 Tudjátok, ez volt a legcsodálatosabb idő ebben a közösségben. És én megfigyeltem valamit ezen a délutánon; nem tudom vajon ti megfigyeltétek vagy nem. Kilencven százaléka azoknak az embereknek akik meggyógyultak, megvoltak gyógyulva mielőtt még valaha oda értek volna ahol én voltam. Ők kiáltoztak és kiabáltak, és dicsőséget adtak Istennek mielőtt ők odaértek.

Most imádkozni fogunk ezekért a zsebkendőkért.

244 Úr Jézus, mi tudjuk hogy a Bibliában, ők azt mondták hogy, “Ők vettek Szent Pál testéről.” Nem mert hogy ő volt Pál, hanem mert ő volt a Te szolgád, Uram. Ő volt a Te nagyköveted, és mi tudjuk hogy ők mondták azt, “A betegségek és kórok eltávoztak.” Sok ember nem tudott résztvenni az összejövetelen, és ők elküldtek egy zsebkendőt, hogy képviselje őket. Istenem, engedd az Úrnak Angyalát; Ő volt az az Egy aki lenézett a Vörös Tengerre és—és megrémítette azt, és Izráel ment az ő ígéretükhöz. Add ezt meg, Uram, hogy ez ugyanúgy legyen. Ezek a zsebkendők, a betegek fektetvén, gyógyítsák meg a betegeket. Isten Országának hasznáért, Jézus Nevében kérem ezt. Ámen.

245 Most egyszerűen egy vagy két szót akarok mondani, mert én tényleg becsüllek benneteket. Én becsülöm ezeket a ragyogó lelkészeket, akik mindenütt a sor mentén voltak; ők használták az ő idejüket hogy segítsenek, meg minden. És talán azt gondoltátok, testvérek, hogy mialatt a felismerés történt, és így

tovább, lent itt, én nem tudom miért imádkoztatok, de az Úr Jézus emlékeztetett arra. Én tudom mit . . .

²⁴⁶ Ne aggódj a te mamádért. Ő rendben lesz.

²⁴⁷ És te *ott* ülve, azzal a homloküreggel és női bajjal. Én tudtam arról, egész idő alatt. Te megszabadulsz attól. Ne aggódj.

²⁴⁸ Látjátok, Az mögöttünk volt, úgy amint Ő itt elől volt, és Ő mindent tud arról. Látjátok? Most keresztül jöttetek az imasoron, és ugyanaz az Isten aki felkent engem a szolgálat előtt, Ő teszi itt ugyanazt. Látjátok? Ez . . . És Ő éppen ugyanaz tegnap, ma és örökké.

²⁴⁹ Hisztek Őbenne? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Óh, nem csodálatos Ő? [“Ámen.”] Ez nem valami? Igen.

²⁵⁰ Hányan ismeritek ezt az éneket, *Áldott legyen a kötél amely összeköti szíveinket Keresztény szeretben?* Megtudnád adni nekünk a hangot arra, testvérnő? Én—én elakarom énekelni ezt. Nem tudom miért, de énekeljük csak el ezt. Álljatok igazán tiszteletteljesen Ő előtt most és énekeljétek, énekeljük együtt most.

Áldott legyen a kötél amely összeköti
A mi szíveinket Keresztény szeretetben;
A rokonértelem közösség
Olyan mint a Fenti.

Ez egy régimódi.

Mikor mi szétválunk,
(emeljük fel kezünket)
Ez belül fáj nekünk;
De mi mégis összekapcsolva leszünk szívben,
És reméljük hogy ismét találkozunk.

²⁵¹ Nem szeretitek azt? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Amíg, amíg találkozunk, most, mindannyian együtt, “Amíg ismét találkozunk,” mindnyájan együtt most.

Amíg találkozunk! amíg találkozunk!
Amíg Jézus lábainál találkozunk;
Amíg találkozunk! amíg találkozunk!
Isten legyen veletek amíg ismét találkozunk!

²⁵² Hajtsuk meg a mi fejeinket imára most. Kérni fogom a pásztor, ide, testvér, ha ő feljön; és ha van valami mondani valód, testvér, vagy bármit amit mondani akarsz, vagy a hallgatóságot elbocsájtani. Amíg ismét látlak titeket, Isten legyen veletek. Imádkoztatok értem. Én szeretem Őt. Ámen.

AZONOSÍTÁS HUN64-0216
(Identification)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1964.Február 16-án, Vasárnap délután, a Elliot Auditorium-ben, Tulare, California, U.S.A., le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 2000-ben.

HUNGARIAN

©2000 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org